

وتەى بىستەم

برىتىيە لە دورو مەقام

مەقامى يە كەم

بسم الله الرحمن الرحيم

(وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ) (البقرة: ۳۴).

(إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً) (البقرة: ۶۷).

(ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً) (البقرة: ۷۴).

رۆژيكيان ئەم ئايەتە پيرۆزانەم دەخويندەو. يە كسەر لە رېژنەى نوورى قورئانى پيرۆزەو لە نيوان "سى سەرنج" دا ئيلهاميەك لە رووى دڵمدا كرايەو. تاكو رى لە وەسوەسە و چرپە و خەيال و ختوورە كانى شەيتان بگريت.

شيۆەى گومانە كەش، كە شەيتان هاويشتى، بەم جوۆرەى خوارەو بوو:

وتى:

ئيوە دەلێن قورئان ئيعجاز بەخشە و لە چلەپۆپەى رەوانبيژى داىە و لە هەموو كاتيكيش دا رېنمايى يە بۆ هەموو جيهانە كان.. بەلام ئايا بۆچى چەند رووداويكى جوژئى باس دەكات و بە چەشنى رووداوى ميژوويى دەيانگيريتەو و بە جەخت لەسەر كردنەو دووپاتيان دەكاتەو؟ هەروەها چى داخوازى ئەو يە كە رووداويكى جوژئى چەشنى "سەربرىنى مانگايەك" لە ناوەندى گەلى وەسفى گرنگدا باس بكريت بە رادەيهەك كە سوورەتە كەش هەر بە ناوى "البقرة" وە ناو بنريت؟

پاشان قورئان بە گشتى رېنمايى كەسانى ژير و هۆشمەند دەكات و لە زۆر شويىنى دا دەفەرموى: (أَفَلَا يَعْقِلُونَ) واتە كارە كان بۆ ژيرى دەگيريتەو.. كەچى روودانى سوژدەبردنى مەلائيكەتان بۆ حەزرەتى ئادەم = دروودى لەسەر بيت = كاريكى سەرتاپا غەيبى يە و هيچ رېنگايەك نى يە كە ژيرى بەهۆيەو پەيى پى ببات،

مه گهر به ته سلیم بوون و ملکه چی یه ک که دواى ئیمانیکی به هیزی دامه زراو مروؤ
به دهستی بهیئت؟

پاشان کامه یه پرووی "هیدایهت" لهو باسانه ی قورئاندا که له باره ی چه ند
حاله ت و دؤخیکی سروشتی ئه وتؤوه ده دویت که به "رپکه وت" دینه رپی
به رده کان؟ ئایا بؤچی گرنگی یه کی له راده به دهریان پی ده دات؟
ئه مه شیوه ی گومانه که ی شهیتان بوو.

شیوه ی ئه و سه رنجانه ش که ئیلهام کران. ئه مانه ی خواره وه بوون:

سه رنجی یه که م:

قورئانی "دانا" چه ندین پرووداوی جوزئی تیډایه. به لام له پشتی هه موو یه کی
له و پرووداوانه وه ده ستووریکی هه مه کیی مه زن دانراوه و، ئه و پرووداوه
هه نده کی یانه ش بویه باس ده کرین چونکه به شیکن له یاسایه کی گشتی و شمولی
و هه مه کی.

بؤ نمونه: ئایه تی پیروزی: (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) (البقرة: ۳۱) پروونی
ده کاته وه که فیڕ کردنی ناوه کان (تعلیم الأسماء) یه کیکه له موعجیزاتی هه زره تی
ئاده م = دروودی له سه ر بیټ = تا کو توانا و لیها تینی ئه و بؤ "جی نشینی سه ر پرووی
زه وی" له به ر چاوی مه لایکه تان دا ئاشکرا بکرین. جا ئه م پرووداوه هه ر چه ند
هه نده کی یه، به لام چمکیکه له ده ستووریکی هه مه کی دا، که بریتی یه له وه ی:

مروؤ، که خاوه نی توانا و لیها تینیکی زه به نده و گشتی یه، له رپی فیڕ بوونی
هونه ر و زانسته زۆر و له ژماره به ده ره کانه وه، که سه ر جه م بوونه وه ران ده گر نه وه
و، فیڕ بوونی ئه و زانیاری یه زه به ندانه ی که شمولی سه ر جه م سیفات و کاروباره
پر له دانسته کانی به دیه یه نه ری به خشنده ده که ن، توانیی له م ری یه وه له هه لگرتنی
ئه مانه تی هه ره مه زن دا پله ی "باشترین" نه ک هه ر ته نها به سه ر مه لایکه ت دا به لکو
به سه ر ئاسمانه کان و زه وی و چیا کانی ش دا به ده ست بهیئت.

ههروهک قورئان باسی خه لافه تی مه عنه ویی مروؤ ده کات له سه ر زه وی دا،
ده ریشی ده خات که پرووداوی جوزئی و غه یبی سوژده بردنی مه لایکه تان و

سوژده نه بردنی شهیتان بۆ حهزرهتی ئادهم، چمکی دهستووریکی بېراوی هه مه کی ویه کجار فراوانه. له هه مان کاتیش دا راستی یه کی مه زن پروون ده کاته وه که بریتی یه له وهی: قورئان کاتی باسی گوئی رایه لئی مه لائیکه ت بۆ خودی حهزرهتی ئادهم و خو به گه وره زانین و مل نه دانی شهیتانیش بۆ سوژده بردن ده کات، دهیه وئی خه لکی تی بگه یه نیّت که زۆر به ی بوونه وه ره ماددی یه کان و ئه وانesh که وه کیل و نوینه ری رۆحانیی ئه وان، تیکرا ئاماده و رام کراون بۆ سوود گه یاندنی ته وا وه تی به سه رجه م هه ست و نه سته کانی مروّڤو، هه موویان ملکه چ و گوئی رایه لئی مروّڤن.. هه روه ها خه لکی تی ده گه یه نیّت که ته نها مادده زیانبه خشه کان و نوینه ر و دانیشته وه چه په له کانی ئه و مادده زیانبه خشانه ن که توانا و لیّه اتنی سروشتی مروّڤ تیگ ده ده ن و له ری ده یتر ازین و به ره و خراپکاری و گومرایی ده یده نه به ر. ئه مه ش و له و ماددانه ده کات که بین به دوژمنی سامنا کی مروّڤو، ته گه ره ی گه وره له رپی به رز بوونه وه ی مروّڤدا به ره و که مالّات، داده نیّن.

جا کاتی که قورئانی پیروژ ئه م گفت و گو یه له گه ل حهزرهتی ئادهم دا = که ته نها یه ک که سه و پروودا وه که ش جوزئی یه = ساز ده کات، له راستی دا به مه گفت و گو یه کی به رز و بلندی له گه ل سه رانسه ری بوونه وه ران و سه رجه می گرووی مروّڤدا ساز دا وه.

سه رنجی دوو هه م:

ئاشکرایه که زه وی یه کانی "میسر" وشک و برنگ و پرووته لّ، چونکه به شیکن له "بیابانی مه زن". که چی به هو ی پیت و به ره که تی پرووباری نیله وه گه لی دا هاتی زۆر به ره هه م ده هیّن، به راده یه ک که ده لئی ئه و زه وی یه وشک و برنگانه مه زرایه کن هه میشه دا هاتی زۆر به دانیشته وانی ئه وئی ده به خشن. له به ر ئه وه، بوونی ئه م به هه شته فراوانه له ته نیشتی ئه و بیابانه وشکه ی که پزیسکی ئاگری لی ده بیته وه، کاریکی وای کردو وه که "جووتیاری" و "کشت و کال" لای خه لکی میسر گه لی په سه ند و مایه ی حه زلی کردن بیّت، به راده یه ک که له سروشت و هه ستیان دا رۆچوو وه. ته نانه ت ئه و حه ز و خو شه ویستی یه یان بۆ کشت و کال، جوّره به رزی و قودسییه تیکی به کشت و کال و پاشان به هو کاره کانی کشت و کالیش (وهک: گا و مانگا) به خشیوه. به ئەندازەیهک که

خه لکی میسری ئه و رۆژگار ه تا راده ی "پهرستن" ریز و قودسیه تیان بۆ گا و مانگا دانا بوو. جا نه وه ی ئیسرایلیش که له م ناوچه یه دا و له باوه شی ئه م ژینگه و ده ورو به رده ا که شه یان کردبوو، هه ندی شتیان له سروشتی خه لکی ئه و ی وهر گرتبوو، وه ک له رووداوی به ناو بانگی "گویره که" که وه ههستی پی ده کریت.

جا قورئانی پیروز به باسی سه ربړینی ته نه ا یه ک مانگا تیمان ده که یه نیّت که هزره تی مووسا = دروودی له سه ربیّت = به پیغه مبه رایه تی یه که ی خوی چه مکی "گا په رستی" ی سه ربړی. ئه و چه مکه ی که ئاویته ی ده ماری نه ته وه که ی بوو بوو، به دریژی پی رۆژگاریش له توانا و لیها تیان دا په ری سه ندبوو.

واته قورئانی پیروز. به جوړیکی ئی عجاز به خش و له پپی باس کردنی ئه م رووداوه هه نده کی یه وه، ده ستووریکی هه مه کی و ده رس و په ندیکی پیویستی "دانایی" ده خاته روو، که هه موو که سیّک له هه موو کاتیّک دا پیویستی پیی ده بیّت.

که واته به گویره ی ئه مانه ی باس کران، بۆ خۆت تی بگه له وه ی که:

ئه و رووداوه هه نده کی یانه ی به شیوه ی رووداوی میژووی له قورئانی پیروز دا باس کران، هه ریبه که یان چمک و به شیکی چه ند ده ستووریکی هه مه کی و گشتین که ئه و رووداوانه ده ریان ده خه ن. ته نانه ت هه موو رسته یه کی ئه و حه و رپستانه ی چیرۆکی هزره تی مووسا = دروودی له سه ربیّت = که له قورئان دا دووپات بوو نه ته وه. ده ستووریکی هه مه کیی مه زنی تیدا یه. وه ک له کتیپی "لوامع" دا روونمان کردوو ته وه، گهر هه ز ده که یت سه ری لی بده.

سه رنجی سی هه م:

خوا ی گه و ره ده فه رموی:

(ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) (البقرة: ٧٤).

کاتڻي ٿم ٿاڻه ته پڙوڙانه ڏه ڇوڻڊه وه، ٿه و شهيتانه ي که وه سه سه ي به دل ڏا دههينام، وتي:

باس ڪرڻي ڇهنڊ حاله تيڪي سروسه تي به رڌي ٿا سايي به جوڙيڪ که وا بگهه نيٽ مه سه لهه يه کي مه زن بيٽ، له کاتيڪ ڏا که لاي خه لکي شتيڪي زانراوه، ڇ ماناڻه کي تيڏاڻه؟ يان هو ڪار و پهيوه ندي له م باسه ڏا چي يه؟ ڇ داخواز و پيوستي يه ڪ بو باسڪر دنياڻ هه يه؟

يه ڪسهر، بو به ربه ستي ٿم گومانه، له رڙنه ي قورٿاڻي پڙوڙه وه ٿم ٿيلهامه بو دل م هات:

به لئ.. پهيوه ندي و، هو ڪار و، داخواز و، پيوستي بو ٿم باسه هه يه. ته نانهت پهيوه ندي يه که هينده به هيڙه و واتا ڪش ٿه وهنده گه وره يه و راستي يه ڪش وها مه زنه که مه گهر ته نها: ٿيعجاز و پوختي قورٿاڻي پڙوڙ و نه رم ونياني قورٿاڻ له رڙنمائي ڏا، بتوانيٽ تيگهيشتن ي بو مروڦ ٿاسان بڪات.

پوخته ليڏوان (الايجاز) که يه ڪيڪه له بناغه گرنگه کاني ٿيعجاز.. هه روهها نه رم ونياني له رڙنمائي ڏا و جواني تيگه يانڊن، که يه ڪيڪن له نووره کاني رڙنمائي قورٿاڻي پڙوڙ، داخوازي ٿه وهن: راستي يه هه مه کي و ده ستوره ناديار و ته ماوي يه گشتي يه کان به شيوه يه کي جوزئي ٿه وتو باس بڪرين که له گهل ٿولفهت و راهاتني عوام (گشتي خه لکي) ڏا بگونجيت که زور به ي جه ماوهري قسه بو ڪراوي قورٿاڻي پڙوڙن. هه روهها داخوازي ٿه وهن که ته نها ڇهنڊ چمڪ و ويڻه يه کي ساده و ساڪاري ٿه و راستي يه مه زنانه بو بير ڪرڊنه وه ي ساده ي ٿه و عه و امانه بخرينه روو. جگه له مانهش ده بي ٿه و ڪار سازي يانه ي خواي گه وره که له ڙيڙه وي ڏا روو ده دن و ڪاري ده راساي خوا وهنڊن و په رده ي راهاتن و ٿولفه تيان به سه رڏا ڏراوه ته وه، به شيوه يه کي ڪورت و پوخت باس بڪرين.

جا له سه ر ٿم بناغه يه، قورٿاڻي پڙوڙ له م ٿاڻه تانه ڏا ده فهر مويٽ:

ٿه ي نه وه ي ٿيسرائيل و ٿه ي نه وه ي ٿاڏم! چي واي لي ڪرڊوون که دلانتان ٿه ستوور بووه و له به رڏ ره قڙيان لي هاتووه؟ خو ره قڙيني به رڏه کان، که چينيڪي گه وره ي به رڏي رهق پيڪ دههين له ڙيڙ چيني گلي گوي زه وي ڏا، به

تەواوەتی گوی پرایەللی فەرمانەکانی خواوەندن، ملکه چى تەواوەتی بە پەڕی کردنی کارەکانی پەرەدگارن. چونکە هەر وەك "فەرمانەکانی خواوەند" لە پێک هاتنی درەخت و ڕووەکەکاندا بە ئاسانی یەکی پەها بە پەڕی دەچن، بە هەمان جوړ و هەمان ئاسانی و بەو پەڕی پێک و پێکی، فەرمانەکانی خواوەند لەو بەردە پەق و تەقانهی ژێر زەویشدا بە پەڕی دەچن و جی بە جی دە کرین. تەنانهت جوگە و دەمارەکانی ئاوی ژێر زەوی، بەو پەڕی پێک و پێکی و دانایی تەواوەتی و بی هیچ بەرگری و تەگەرەیهك لە لایەن ئەو بەردانەو، بە چەشنی هاتوچۆی خوینی ناو دەمارەکانی لەش، کە هیچ بەر بەست و پێگریکیان لە پەڕی دانایە، لە ناوەندی ئەو بەردانەو بە خور دین و دەرۆن [1].

پاشان بە فەرمانی پەروەردگاری و بەو پەڕی پێک و پێکی، پەگە باریک و نیاوەکان سەوز دەبن و لەناو ئەو بەردە پەقانهی ژێر زەوی دا جیی خویان دەکەنەو و بلاو دەبنەو، بی ئەو هیچ پێگریک بیتە بەردەمیان. ئیتر بە چەشنی ئاسانی بلاو بوونەو لەق و پەلی ڕووەک و درەختەکان لە هەوادا، ئەوانیش لەناو ئەو بەردانەدا ئاوا بە ئاسانی بلاو دەبنەو!

جا قورئانی پیرۆز، بەم ئایەتە مەزنە خۆی، پەنجە بۆ راستی یەکی گەللی فراوان ڕادە کێشیت و ڕینمایی خەلکی بۆ لا دەکات و بە هیما بۆ کردن بۆ ئەو راستی یە، بەم جوړە خوارەو لە گەل دلە پەقەکاندا دەدویت:

ئەو ئەو ئیسرائیل و ئەو ئەو ئادەم! ئەم دلانە چین کە لە خۆتاندا هەلتان گرتوون؟ لە کاتیكدا کە ئیو لە ناوەندی هەژاری و کۆلەواری خۆتاندا نوقم بوون! ئەمانە چۆن دلیکن کە بە توندی و پەقی بەرگری لە فەرمانی خواوەندیکی هیندە مەزن دەکەن کە تەنانهت چینه پەق و مەزنەکانی بەردەکانیش ملی بۆ کە چ دەکەن و بی گوی یی هیچ فەرمانیکی ناکەن، بەلکو هەموو یەکی ئەوان لە تاریکستانی ناو زەوی دا بەو پەڕی گوی پرایەللی و ملکه چیی تەواو، ئەرکی بەرزی خۆی ڕادە پەڕینیت. تەنانهت ئەو بەردانە ئەرکی "گەنجینه" و "عەمبار"یان گرتووەتە ئەستۆ سەبارەت بە داخوای یەکانی ژیانی ئەو زیندەوێرانە کە لەسەر خاکی زەوی دا دەژین. بە ڕادەیهك ئەو بەردە پەق و تەقانه لەناو دەستی توانستی دانا و مەزنی خواوەندا لە نەرمی دا وەك میوی

ههنگوینیان لئی دیت و، دهبن بههوی چهند دابهش کردنیکی عادلانهی ئهوتو که به
حیکمهت ئهنجام دهدرین.. بگره ئهوه بهردانه له دهستی ئهوتوانسته دا هینده نهرم
دهبن که به چهشنی ناسکیی سروهی ههوا، به دهستهوه دین و گوی پرایه لئی فه رمان
دهبن. به لئی، هه موو یه کئی لهو بهردانه هه میشه له سوژدهیه کی بهردهوام دایه له
بهردهم مه زنیی توانستی خواوهندی کردگاری دا.

ههر خودی ئهم بهدیها تووه پیک و پیک و پر له ورده کاری یانهی که له پرووی
زهوی دا دهیانینین و ئهوه کار سازی یه خواوهن حیکمهت و چاودیری یانهی
خواوهندیش که به سهر زهوی دا تیپهر دهبن، له ژیر زه ویش دا = به هه مان جوړ =
پرووده دن و بهدی دهیترین. ته نانهت حیکمهتی خواوهند و چاودیری
پهروهر دگار له مانه ی ژیر زهوی دا گه لئی سهر سوور هینه رتر دهرده که ویت و ریسا
و حیکمهتی زوړ سهر و ناوازه تریان تیدا ده بینریت له چاو ئهوانه ی پرووی
زهوی دا.

به وردی سهرنج بدهن! ئهوه تا گه وره ترین و ره قترین بهرد له بهرام بهر فه رمانه
ته کوینی یه کانی خواوهنده وه له نهرم و نیانی دا به وینه ی مؤمیان لئی دیت و، هیچ
به رگری و سه ختی یه ک نانوین له ئاست کار مهنده کانی خواوهندا که ئاوه ناسک
و ره گ و دهماره ورد و نیان و ئاوریشمی یه کانن! به رادهیه ک که ده لئی هه ریه ک
لهو بهردانه دلی عاشقیکن که ته نها به په نجه لی دانی ئهوه ناسکولانه که رت ده بیّت
و له بهر پیان دا ده بیّت به خاک!

ههروه ها ئایه تی پیروزی: (وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشِيَةِ

الله) (البقرة: ۷۴) چمکیکی راستی یه کی گه لئی مه زن دهرده خات. که بریتی یه
لهوهی:

چیا کانی سهر پرووی زهوی، که دوا ی ئهوه ی له دوخی شلی دا بوون و پاشان
به ستیان و بوون به چهند بارستایی یه کی مه زنی بهردی رهق و تهق، ته نها به چهند
دروه شانه وهیه کی "جه لالییهت" ی خواوهند ورد و خاش دهبن، که ئه مەش له
شیوه ی بوومه لهرزه و ئال و گۆره کانی له مه ر زهوی دا دهرده کهون. به وینه ی ورد
و خاش بوونی ئهوه شاخه ی که له سهر داواکاریی هه زه رتهی مووسا بو بینینی
خواوهندی مه زن، پهروهر دگاری لئی دره وشایه وه و ورد و خاش بوو.

جا ئەو بەردانە لە سام و مەترسیی دەر کەوتنی "دەرەوشانەووە جەلالی یەکان"ی
 خواوەنددا، لە لوتکەیی ئەو چیا بەرزانەووە تلیر دەبنەووە و ورد و خاش دەبن. ئنجا
 هەندیکیان دەبن بە گل و پاشان ڕووە کەکانیان لێ پێ دەگات و.. بەشیکی
 دیکەشیان لە شیوەی بەرددا دەمینەووە و بەرە و شیو و دۆلەکان تلیر دەبنەووە و
 دەشت و دەر دەگرەووە و، ئنجا دانیشتووانی زەویش لە گەلێ کاری
 سوودبەخشی وەك دروست کردنی خانوو بەردا بە کاریان دەهین. جگە لەو
 کاروبار و حیکمەت و سوودە زۆرانەش کە لای ئیمە پەنھان. کەواتە بەردەکان
 ھەمیشە لە سوژدە و گوێ ڕایەلێی توانستی خوادان و ملکەچی تەواوەتی
 دەستوورەکانی دانستی پەرەردگارن.

بێ گومان دەست ھەلگرتنی ئەو بەردانە لە جیگا بەرزەکانیان لە تاو سام و
 مەترسییان لە خواوەند و، نیشته جی بوونیان بەوپەری تەواو و عەووە لە جیگا
 نزمەکاندا و بوونیان بەھۆی بەرھەم ھێنانی گەلێ سوودی مەزنی جوړاو جوړ،
 ئەم کارانە ھەرگیز بە ھەر مەھەکی و بێ مەبەست ڕوو نادەن و کاری ڕیکەوتی
 کت و کوێر نین. بەلکو بە کارسازی پەرەرد گاریکی بەتوانای دانا ئەنجام دەدرین
 کە بە ڕیک و پیک و دانایی ئەو ئال و گۆرەیان بەسەردا دەھینیت، ھەرچەند بە
 ڕوالت ناریک دیار بن.

بەلگە و شایەتی بێ گومانیش لەسەر ئەو سوودانەیی کە لە وردو خاش بوونی
 بەردەکانەووە بەدەست دین: کەمالی ڕیک و پیک و جوانیی سنەتە لەو
 پۆشاکنەدا کە دەکرێنەووە بەر ئەو چیایانەیی بەردەکانیان لێووە تلیر دەبنەووە، کە بە
 گولزاری ناسک و نیان و بەروبوومی جوان و نەخش و نیگاری ناوازە و ڕەنگین
 ئارایشت دراو.

بەم جوړە، بینیتان کە چۆن ئەم سێ ئایەتە، لە گۆشەیی دانستی خواوەندەووە،
 گرنگی یەکی مەزنیان تێدا یە.

* * *

ئێستاش سەرنج لە نەرم و نیانی ڕوونکردنەووەکانی قورئانی پیرۆز و ئیعبازی
 ڕەوانبێژی یە بەرزە کەیی بدەن، با بزانی کە چۆن لەم ڕێیەووە مەروفا بۆ سێ

رپووداوی تر بیډار ده کاته وه، تا کو بو که سانی ژیر بیټ به مایه ی دهرس و پهنه
وهر گرتن و له هه مان کاتیش دا = له م رپی یه وه = سهرزه نشتیکی سه ختیان ده کات.

بو نمونه: ههروهك له بر گه ی دووهه م دا واته: (وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ

مِنْهُ الْمَاءُ) ئاماژه بو ئه و بهرده ده کات که له ژیر لیډانی عه سا که ی حه زره تی
مووسا دا = دروودی له سهر بیټ = بهوپه ری شهوق و تاسه مهندی یه وه له ت بو و
دوازه کانپی ئاوی لی ههلقولا، له هه مان کاتیش دا ئه م و اتایه ی خواره وه به
زهینی مروڤدا ده هیئت و ده فهر موی:

ئه ی نه وه ی ئیسرا ئیل! بهرده مه زنه کان له بهر ته نها یه ك موعجیزه ی حه زره تی
مووسا = دروودی له سهر بیټ = ورد و خاش و نه رم ده بن له سام و شکوی ئه و
موعجیزه یه دا.. یان له خو شحالی دا بو ئه و موعجیزه یه وهك لافاو فرمیسك
هه لده ریژن! ئه دی بو چی ئیوه بهرام بهر به و هه موو موعجیزاته ی حه زره تی مووسا
پشت هه ل ده که ن و چاوتان فرمیسك هه ل نار یژیت؟ بهلكو چاوه کانتان فرمیسکی
تیډا ده به ستیټ و دلانیشتان له بهرام بهر ئه م موعجیزاتانه وه به رهق و تهقی
ده مینه وه و نه رم نابن؟!

به بر گه ی سی هه میش، واته: (وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ) ئه و

رپوودا وه مه زنه یاد ده خاته وه که له ده می مونا جاتی حه زره تی مووسا دا = دروودی
له سهر بیټ = له "طووری سینا" رپووی دا، که بریتی یه له و دره و شان وه خوایی یه
هه ره مه زنه ی که له چیا که ده رکه وت و، وردو خاشی کرد و له سام و شکوی
خوا وه نندا به هه موو لایهك دا بلاوی کرده وه. جا ههروهك ئه م بر گه یه ئه م رپوودا وه
ده هیئت وه یاد، له هه مان کات دا رپنماییش بو و اتایه کی وهك ئه مه ی خواره وه
ده کات:

ئه ی قه ومه که ی مووسا! بو چی له خوا ناترسن و ئاور له سام و شکوی ئه و
ناده نه وه؟ ئه وه تا چیا گهر دن که شه کان، که له بهردی رهق پیک هاتوون، له تاو
مه ترسی و سام و شکوی ئه و دا هه پروون هه پروون ده بن و به م لا و ئه ولادا بلاو
ده بنه وه. ئنجا له و کاته دا که ده بینن خوا وه ند پهیمانی لی وهر گرتن که
"چیای طور" تان به سهر دا بهرز بکاته وه، هاو ده م له گه ل چاوپیی که وتن و

ئاگاداريتان به لهت بوونی ټو چيايه له ړووداوه مهز نه که ی داواکاری بڼینی
خوای گه وړه دا. ټیتر چوڼ پر کیښی ده کهن و له ترسی خوای گه وړه له رزتان لی
نایهت و دلتان ټاوا ړهق و ټه ستور دهر ده چیت؟

هه وړه ها له بر گه ی یه که میښ دا واته: (وَأَنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ) چهند ړووباریکی وهك نیل و دیجله و فوراتیان به ټاماژه بو کردن یاد
ده خاته وه که له ناو چیا کانه وه هه لده قولین و، له هه مان کاتیش دا مروځ
تی ده گه یه نیټ که ټو بهردانه تا چهنده گو ی رایه لی ټی عجاز به خش و
ملکه چ بوونی دهراسایان بهرام بهر فهرمانه ته کوینی یه کان به ده ست هیناوه و تا
چهندهش رام و ژیر بار و فهرمان بهرداری ټو فهرمانانه. جا ټم بر گه یه، بهم
فیړ کردنه، ټم واتایه ی خواره وه به دلانی بیډار ده به خشیت:

هه رگیز ناگو نجی ټم چیا سهخت و زه به لاحانه سهرچاوه ی راسته قینه ی ټم
چه شنه ړووباره مهز نانه بن. چونکه ټه گهر بارستایی ته وای ټم چیا یانه پر بن له
ټاو، واته گهر چیا کان هوزی قو و چه کی ټو ړووبارانه بن، ټو هه ر به شی
له بهر ړویشتنی ته نها چهند مانگیکی ټو ړووبارانه ده کهن، که به خوری و
به رده وای ټاویان له بهر دهر و ات. جگه له و هس ټو بارانانه ی که له یهك مه تر زیاتر
له ناخی گل دا ړو ناچن، هه رگیز نابن به دهرامه تیکی سهر و زیادی ټو
له بهر ړویشتنه به رده و ام و زوری ړووباره کان!

به و واتایه ی که هه لقلولانی ټو ړووبارانه کاریکی "ناسایی و سروشتی" یان
"ریکهوت و هه رمه کی" نی یه، به لکو به دیهینه ری مهز نه نها له گه نجینه ی
غه یبه وه به لافاو هه لیان ده قولینیت و به چه شنیکی دهراسا و به خور ده یان خاته ری.
ټاماژه ی ریوایه تی فهرمووده یه کی پیروز ټم واتایه ده گه یه نیټ که: هه ریهك له و
سی ړووباره، له به هه شته وه به هه میشه یی چهند دلویکیان به سهر دا ده چوریت،
بویه به پیت و موباره کن. له ریوایه تیکی تر دا هاتو وه که سهرچاوه ی ټم سی
ړووباره له به هه شت دایه [2]. حه قیقه تی ټو ریوایه ته بریتی یه له وه ی که:

هو کاره ماددی یه کان به شی ټو وه ناکه ن که بتوانن ټم ړووبارانه به ته قینه وه و
ټاوا به زوری ټاویان لی هه لقلولین. که واته ده بی سهرچاوه کان یان له جیهانی

غەیب دا بیټ و له گەنجینهی میهره بانی یه کی غهیبی یه وه ههلبقولین، بۆیه دهرامهت و له بهر رویشتیان هه میسه هاوسهنگ و بهردهوامه.

بههه جوړه، قورئانی پیروژ دهرسیکی رهوان دهلیته وه و، بۆ ئهه واتایه خواره وهش بیداریان ده کاته وه:

ئهه نه وهی ئیسرا ئیل و ئهه نه وهی ئادهه! ئیوه به دلره قیتان سه ریچی له فره مانه کانی پهروه ردگار یکی مهزن ده کهن و، بههوی بی ئاگایی شتان له وه پهروه ردگاره، چاوه کانتان له ئاستی ناسینی ئهه نووره نهخش و نیگار کی شه دا دهنوو قین که زهوی وشک و برنگی میسری گوړی به بههشتیکی فراوان و، رووباری مهزن و موباره کی نیل و رووباره کانی تری هاوچه شنی ئهویشی له دهه می چهنده بهردیکی رهقی ئاسایی یه وه ههلقولا ندووه و، بهمهش موعجیزاتی توانست و، شایه تی بههیزی به قهدهر توانا و هیزی ئهه رووباره مهزانه و، بهلگه ی رووناکی به ئه ندازه ی ریژنه ی ئهه رووبارانه، له سهه "یه کتایی" خوی دهر خستووه. ئیتر خوا وه نه ده بهلگه و شایه تی یانه له ناو دلی بوونه وه ران دا داده نیټ و، به میشکی گوی زهوی یان ده سپیریټ و، به وینه ی لافاو له دل و ژیری گرو ی جینی و ئاده میزاد دا رو یان ده کات! پاشان خوا وه نه ده واله و بهرده رهق و بی ههست و نه ستانه ^[3] ده کات که موعجیزاتی توانستی ئهه بنوین، به رادهیه که ئهه بهردانه به وینه ی ئه وهی که رووناکیی خوړ ده بیټ به بهلگه له سهه "خوړ"، ئهوانیش ئاوا ده بن به بهلگه له سهه به دیهینه ری مهزنیان. ئه دی ئیوه چۆن ئهه بهلگانه نابین و له ئاستی بینینی نووری ئه و دا چاوه کانتان کویر و نابینا بووه؟

* * *

بروانه چۆن ئهه سی راستی یه پو شاکی جوان و رهنگینی رهوانیژی یان پوشیوه و، به وردی سه رنج له به لاغه تی ریئمایه ئهه ئایه تانه بده، با راده ی رهقی و تهستووری ئهه دلانه ت بۆ دهر بکه ویت که به سام و هه بیه ته وه له بهردهم ئهه ریئمایه یه رهوانه دا وردوخاش نابن!

جا ئەگەر ھەر لە سەرەتاوە تا کۆتایی لەم وتەیە تێ گەشتبیت، ئەوا فەرموو
بریسکانهوێ ئیعجاز بییە لە شیوازی رینمایی قورئاندا و، ئنجا سوپاسی
پەروەردگاری مەزنی خۆتی لەسەر بکە.

(سبحانک لا علم لنا إلا ما علمتنا إنک أنت العليم الحكيم).

اللهم فهمنا أسرار القرآن كما تحب وترضى ووفقنا لخدمته.. آمین برحمتک یا
أرحم الراحمین.

اللهم صلّ وسلم على مَنْ أُنزلَ عليه القرآن الحكيم وعلى آله وصحبه أجمعين.

[1] بەلێ، بەردی بناغەى کۆشكى گەرۆك و بەسام و شكۆى "زەوى" ئەو چینه بەردانەيە. چونكە بەدیهینەرى مەزن
سێ ئەرکی مەزنی بەو چینه سپاردوو. تەنھا قورئانی پیرۆزیش شایانی ئەو یە کە ئەو سێ ئەرک و کار مەندیانە
روون بکاتەو.

کارمەندی یە کەم: ئەرکی پەروەردەکردن و پێ گەیانندی "گل"ە لە باوەشی دا بەهۆی توانستی خواوەندەو، کە
پاشان بە توانستی پەروەردگار ئەو گلەش ئەرکی دایکایەتی بۆ روو کە کان دە گرێتە ئەستۆ.

کارمەندی دوو هەم: بواردان بە ھاتوچۆی ئاو - بە شیوەیەکی رێک و پێک - لە جەستەى گۆی زەوى دا. کە
کتومت وەکو ھاتوچۆی خوین وایە لە لەشی مەوفا.

کارمەندی سێ هەم: ئەرکی عەمبارکردنی رووبار و کانیاو کە - چ لەسەر پشتی زەوى دا چ لە
شیوەى بەردەوام کردنی ئەو رووبار و کانیاوانە - بەپێی پێوەریکی وردی رێک و پێک.

بەلێ، بەردەکان، بە ھەموو ھێزیکیان و پەر بە دەمیان، بەو ئاوە ژیان بەخشەى کە لە دەمیانەو ھەلەدەقوڵیت،
بەلگەکانی "یەکتایی" لەسەر زەوى دا پەخش دەکەن و لە رووی دا دەینەخشین. (دانەر)

[2] عن أبي هريرة رضى الله عنه: قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "سَيِّحَان وَجَّيْحَان وَالْفَرَاتُ وَالنَّيْلُ كُلُّ مَنْ
أَنْهَارُ الْجَنَّةِ" رواه مسلم كتاب الجنة: ٢٦ وأورد الخطيب البغدادي: "ليس من الجنة في الأرض شئ إلا ثلاثة أشياء:
غرس العجوة والحجر وأوراق تنزل في الفرات كل يوم بركة من الجنة". ھەروەھا بروانە: فیض القدير:

٣٨١/٥. (وەرگێڕ)

[3] رووباری "نیل" لە "جبل القمر" ھو ھەلەدەقوڵیت و، گرنگترین جۆگەى پێکھێنەرى رووبارى "دیجلە"ش لە
ئەشکەوتی بەردیكەو ھەلەدەقوڵیت کە دەکەوێتە ناوچەى "مۆکس"ى سەر بە پارێزگای "وان" و، گەورەترین
جۆگەى پێکھێنەرى رووبارى "فورات"یش لە ژێر چیاى کەو ھەلەدەقوڵیت کە دەکەوێتە بەرى "دیادین". جا لەبەر
ئەو ی بە راستی چیاکان لە ھەر پەرتەدا لە ماددەى کى شل پێک ھاتوون، پاشان ئەو ماددەى بەستوویەتى و بەردیان لێ
دروست بوو، وەك لە زانستە نوێیەکاندا چەسپاوە و ئەو ذیکرە نەبەوى یەش دەبێ بە بەلگە لەسەرى کە

دەفەر موی: "سَبْحَانَ مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ عَلَى مَاءٍ جَدَّ" ئەوا ئەمانە دەبێ بە بەلگەى بێ گومان لەسەر ئەو ی کە

بەپەرتەى دروست بوونی زەوى بەم جۆرەى خواوە ھو بوو:

ماددەى کى ھاوچەشنی ئاو، بە فەرمانی خواوەند بەستوویەتى و بوو بە بەرد. ئنجا ئەو بەردەش بە فەرمانی خۆى
گەورە بوو بە گل. چونکە وشەى "الأرض" کە لە ذیکرە کەدا ھاتوو، مەبەست پێی گلە. بەو واتایە کە ئەو ئاوە

(واته ئه و مادده شله مه نیه) له پێش دا نه رم و شل بووه و نه گونجاوه هیچ شتیکی له سه ر را گیر بکریّت. پاشان به ردیش له خۆی دا ره ق و ته قه و چ سوودیکی لێ و نه نا گیریت. بۆیه خوا وهندی دانای میهره بان گلی به سه ر به رددا راخست تا کو بیّت به نیشتته جیی زینده وهران. (دانه ر)

مهقامی دووهه می

وتهی بیسته م

بریسکانه وهی ئیعجازیکی قورئان که به سهر پرووی موعجزاتی

پیغه مبه رانه وه = علیهم السلام = دهره وشیتته وه

به وردی سهیری دوو وه لامه که ی پرسیاره کانی کو تایی بکه

بسم الله الرحمن الرحيم

(ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین) (الأنعام: ۵۹).

بیست و چوار سال پیش ئیستا^[1] له تهفسیره عهره بی یه که م دا که
ناوی "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز" ه، باسیکم نووسی که تاییه ت
بوو به یه کیك له نهینیی یه کانی ئەم ئایه ته پیروژه وه. وا ئیستاش له سهر داخوایی
دوو برای به ریز و ئازیز، به زمانی تور کی پروونکردنه وه یه ک بو ئەو باسه ده نووسم
و، پشت به ته و فیک و یارمه تی خوی گه وره ده به ستم و ئیلهام له ریژنه ی قورئانی
پیروژ وه رده گرم و، ده لیم:

"کتاب مبین" به پیی بو چوونیك، بریتی یه له قورئانی پیروژ. که واته ئەم
ئایه ته پیروژه = به پیی ئەو بو چوونه = ده ری ده خات که: هیچ ته ر و وشکیك نی یه
که له قورئان دا باسی نه هاتییت.

= ئایا وایه؟

= به لئ وایه، هه موو شتیك له قورئان دا هه یه.. به لام هه موو که سیك
ناتوانی هه موو شتیکی تی دا ده ره یینی. چونکه وینه و شیوه ی شتان له
قورئانی پیروژ دا جیا جیا و جوړاو جوړ ده رده که ون. ئەوه تا هه ندی جار
"ناوك" یان "توو" ی ئەو شته و، هه ندی جار کورته و پوخته که ی و، هه ندی
جاری تر ده ستووره کانی و، هه ندی جاری دیکه ش چهنه نیشانه یه کی ئەو
شته ی تی دا دانراوه. ئنجا هه موو ئەم پلانه ش یان به راشکاوی یان به ئامازه
یاخود هیما یاخود به چه شنیکی ته ماوی و نادیار یان له شیوه ی

بيدار كړدنه وده دا باس ده كړين. چونكه قورئاني پيروز له ناوړه ندى
شيوازه كاني ره وانيژي يه كه ي دا و به يي پيوست و به گوړه ي داخوازي
مونا سبه ي حال و مه قام، مه به سته كاني دهرده بريټ.

بو نمونه: فروكه و كارها و شه مهنده فر و جيهازي بي تهل و تازه
داها توه كاني تري زانست و ته كنولوزي ي نوئ كه به بهرهمي بهر و پيش چوون
و بهر زبوونه و ه ي مروفا داده نرين له بواري پيشه سازي و زانست دا، بوون به مايه ي
بايه خپيداني مروفي سهردهم و جيگه و پايه يه كي تايه تي يان له ژياني ماددي ئه و دا
به ده ست هيناوه. بويه ئه و قورئانه پيروزه ي كه رووي گوشتار له سهرجه مي
چينه كاني مروفايه تي ده كات، ئه م لايه نه ي ژياني مروفيشي پشت گوي
نه خستووه، به لكو له دوو رووه و ه ئماژه ي بو كړدووه:

رووي يه كه م: له كاتي ئماژه كړدني دا بو موعجيزاتي پيغهمبه ران = درووديان
له سهر بيت = ئماژه ي بو ئه وانه ش كړدووه.

رووي دووه م: له كاتي گيړانه و ه ي ه ندي رووداوي ميژوويي دا ئماژه ي
بو كړدوون.

بو نمونه: ئه م ئايه ته پيروزانه ي خواره و ه ئماژه يان بو شه مهنده فر كړدووه:

﴿قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ * النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ * إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ * وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعُلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ * وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا
أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (البروج: ٤=٨) [2].

هه روه ها:

﴿فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ * وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا
يَرْكَبُونَ﴾ (يس: ٤١=٤٢).

ئه م ئايه ته پيروزه ي خواره و ه ش سهرباري ئه و ه ي كه ئماژه ي بو گه لي نوور و
نه يني كړدووه، هيماشى تيډايه بو كارها:

(اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
 الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
 تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ) [3] (النور: ٣٥).

جا له بهر ئه وهی گه لئ کەس له بهر پزان بۆ ئەم بەشە لئ براون و ههولئ زۆریان
 بۆ پروو نکر نه وهی داوه (هه رچه ندهش گرتنه ئه ستۆی ئەم کاره داخوازی ئه و په ری
 ورده کاری ده بیټ و پیویست ده کات به شیوه یه کی فراوانتر ئه و باسانه پیش چاو
 بخرین و پروو بکرینه وه) و سه ره رای ئه وهش که گه لئ نموونه ی زۆریش هه ن
 له سه ری.. له بهر ئه وه، لیڤه دا ئه و ده ر گایه ناخهینه سه ره پشت و به خسته نه پرووی
 ئه و ئایه ته ناو براوانه واز ده هینین.

به لām سه باره ت به به شی یه که مه وه، که له ناوه ندی ئاماژه کردنی قورئان دا بۆ
 موعجیزاتی پیغه مبه ران = دروودیان له سه ر بیټ = ئاماژه ی بۆ ئه و دا هینانه
 نوئیانه ش کردو وه که وه ک شتی له عاده ت به ده ر وان.. و ا چه ند نموونه یه کیان لئ
 باس ده که یین:

پیشه کی: قورئانی پیروژ ده ری ده خات که پیغه مبه ران = دروودیان له سه ر بیټ
 = بۆ ناو کۆمه لانی مروّفه وانه کراون، تا کو له به رز بوونه وه و "پیشکه وتنی
 مه عنه وی" دا بن به پیشه و و چاولیکراویان. له هه مان کاتیش دا پرووی ده کاته وه
 که خوا ی گه وره موعجیزه یه کی ماددی دا وه ته ده ست هه موو یه کیك له و
 پیغه مبه رانه و له "پیشکه وتنی ماددی" ش دا کردوونی به مامۆستا و پیشه وه ی
 گرو ی مروّفه. واته قورئان فه رمان ده دات که به ته و اه ته ی و له سه ر جه م کار و باره
 ماددی و مه عنه وی یه کان دا شوین پیی پیغه مبه ران = دروودیان له سه ر بیټ =
 هه ل بگرن و چاویان لئ بکه ن..

چونکه هه ر وه ک قورئانی پیروژ له ده می باس کردنی که مالاتی مه عنه ویی
 پیغه مبه ران دا = دروودیان له سه ر بیټ = هانی مروّفه ده دات که پتر له پروو ناکیی
 خو و ره وشته جوانه کانی پیغه مبه ران به هره مه ند بیټ، هه ر ئه و قورئانه له ده می
 باس کردنی موعجیزه ماددی یه کانیشیان دا ده یه ویټ شه و قی گرو ی مروّفه بزوینټ

تاكو لاسايي ئەو موەجىزانەى ناو دەستى پىغەمبەران بكنەنەو و، بە ئاماژە، ھانىيان دەدات كە لە پىشكەوتنى ماددىش دا بگەنە ئاستى ھاووينەى ئەو موەجىزاتانە. بگرە دەتوانرئىت بوترى: تەنھا دەستى موەجىزەى پىغەمبەران بوو كە بۆ يە كەم جار كەمال و كارى دەراساى ماددىي پىشكەش بە گروى مروؤ كەرد، وەك ئەوەى كەمالى مەعنەويى پىشكەش كەردن!

گەر نمونەت لەسەر ئەمە دەوئىت ئەوا بروانە بۆ كەشتى يە كەى حەزەرەتى نوح = دروودى لەسەر بئىت = كە يە كيىكە لە موەجىزاتى ئەو پىغەمبەرە و، كاترميرە كەى حەزەرەتى يووسفئىش = دروودى لەسەر بئىت = كە يە كيىكە لە موەجىزاتى حەزەرەتى يووسف. ئەوەبوو بۆ يە كەم جار دەستى موەجىزەى پىغەمبەران = عليهم السلام = بە وينەى ديارى يە كى بەنرخ پىشكەشى ئادەمىزادى كەردن. ئەم راستى يەش ئاماژەى كى نەرمونيانى لەسەر ھەيە، كە برىتى يە لەوەى زۆربەى پىشەسازان يە كيىك لە پىغەمبەرانىان كەردووە بە جەمسەر و پىشەرەوى سنعەت و پىشەكەيان. بۆ نمونە: كەشتىوانە كان حەزەرەتى نووحىان = دووردى لەسەر بئىت = كەردووە بە پىشەرەويان و، سەعاتچى يە كانىش حەزەرەتى يووسفئىان = دروودى لەسەر بئىت = كەردووە بە پىشەوايان و، بەرگەروو كەنىش حەزەرەتى ئىدرىسيان = دروودى لەسەر بئىت = كەردووە بە رابەريان.

جالەبەر ئەوەى سەر جەم زانا ليىكوئەرە كانى رەوانبىژى لەوەدا يە كيان گرتووە كە ھەموو ئايەتيىكى قورئانى پىروژ چەند پروو يە كى جىاجىاي رپنمايى و چەندەھا لايەنى زۆرى ھىدايەتى تىدايە، ئەوا ھەرگىز ناگونجى كە پرووناكترين و درەخسانترين ئايەتە كانى قورئان = كە ئاياتى موەجىزاتن = تەنھا برىتى بن لە گىرپانەوەى بەسەرھاتى ميژوويى، بەلكو دەبى = جگە لەمەش = گەلى واتاى رەوانى رپنمايى و ھىدايەتئىشان لەخو گرتبئىت.

بەلى، كاتى كە قورئانى پىروژ موەجىزاتى پىغەمبەران دەھىنئىت، بەم كارەى: ھىلى دوا سنوورى ئەوپەرى تواناى مروؤ دەكىشئىت لە بوارە كانى زانست و پىشەسازى دا و، ئاماژەيان پى دەكات بۆ كوئايى ئەو ئامانجانەى كە مروؤ دەتوانئىت بىانھىنئەدى. كەواتە قورئان بەم باسكەردنەى موەجىزاتى پىغەمبەران = درووديان لەسەر بئىت = سنوورى دوورتىنى دوا ئەنجام لەو بوارانەدا بۆ مروؤ

دە كېشېت و، پاشان ھانى گروى ئادەمىزاد دەدات و دەيانداتەبەر تاكو بگەن بەو
سنوور و ئەنجامانە. چونكە ھەرۈەك كاتەكانى رابوردو و ەمبار و گەنجىنەى
تۆۋەكانى داھاتوۋە و ئاۋىنەيەكە كاروبارەكانى داھاتوۋيان تىدا دەردەكەۋىت،
داھاتوۋش داھاتى تۆۋەكانى رابوردوۋە و ئاۋىنەى ئاۋاتەكانىەتى.

وا بۇ نمونە لەو سەرچاۋە بەپىت و فراوانە، چەند نمونەيەك روون دەكەينەۋە:

بۇ نمونە: (وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَواحُها
شَهْرٌ) (سبأ: ۱۲).

ئەم ئايەتە پىرۋزە يەكك لە موعجىزاتى ھەزەرەتى سولەيمان = دروودى لەسەر
بىت = روون دەكاتەۋە. كە برىتى يە لەۋەى "با"ى بۇ ژىربار (مُسَخَّر) و
گوئى رايەل كرابوو. واتە ئەمسەر و ئەوسەرى ئەو ماۋە (مَسَافَة) يەى كە بە دوو
مانگ دەبىرا، ئەم لە ھەۋادا بە يەك رۆژ دەپىرى!

ئەم ئايەتە، ئامازە دەكات بۇ ئەۋەى: رېگا لە بەردەم مروڧدا كراۋەتەۋە كە ئەم
چەشنە ماۋەيە لە ھەۋادا بىرپىت.

كەۋاتە ئەى گروى مروڧ! ھەۋل بدە بگەيتە ئەم پلەيە، مادەم رېگات لە بەردەمدا
كراۋەتەۋە. تى بكوۋشە لەم پلە و پاىيە نزيك بىيتەۋە.

وہك بلىى خۋاى گەۋرە لە واتاى ئەم ئايەتەدا دەفەر مويت:

(يەكك لە بەندەكانم وازى لە "ھەۋا"ى دەروونى خۋى ھىنا و، منىش سوارى
پشتى "ھەۋا"م كرد! خو ئە گەر تۈش = ئەى مروڧ! = واز لە تەمبەلىى دەروونت
بەيىت و بە باشى سوود لەو ياسايانەى سوننەتى من وەربگريت كە لە
گەردووندا كار دەكەن، ئەۋا تۈش دەتوانيت سوارى پشتى "ھەۋا" بىيت)!

نمونەيەكى تر: (فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا...) (البقرة: ۶۰).

ئەم ئايەتە پىرۋزە يەكك لە موعجىزاتى ھەزەرەتى مووسا = دروودى لەسەر
بىت = روون دەكاتەۋە و، لە ھەمان كاتىشدا ئامازە دەكات بۇ ئەۋەى كە:
دەتوانرپت بە چەند ئامىر و ئامرازىكى سادە، سوود لە گەنجىنەكانى مېھرەبانىي

شارراوهی ژیر زهوی وهر بگیریٔ، تهنانهت ئاوی سهر چاوهی ژیانیش له زهوی یه کی رهقی مردووی وهك بهرد، به هوی عهسایه کهوه، ههله بقولینریت.

جا ئهم ئایه ته بهم واتایه ی خوار هوه له گهله گرووی مروڤدا ده دویٔ:

ده توانن به هوی عهسایه کهوه ئه و ئاوه به ده ست بهینن که ناسکترینی رپژنه کانی میهره بانیی خوا وهنده. ده ساتی بکویشن و به گهرمی ههول بدهن تا کو بیدوزنه وه.

که واته خوای گه وره بهم واتا ره مزی یه ی خوار هوه له گهله مروڤدا ده دویٔ:

(مادهم عهسایه کم به دهستی بهندهیه کی خوم سپاردووه که پشتم پی ده بهستی و باوه ری پیمه و، له ههر شوینیک دا بیهویٔ ده توانیت بهو عهسایه ئاو ههله بقولینیت، ئه و اتوی مروڤیش گهر پشت به یاسا کانی میهره بانیم به ستیت، ده توانیت به هه مان جوړ ئامیریکی هاو وینه ی ئه و عهسایه دا بهینیت. ده سا ههول بده با ئه و ئامیرهت ده ست بکه ویٔ).

ده بینیت که چۆن ئهم ئایه ته یه کهم پیشره و بووه بو پیداکردنی ئامیریك که مروڤ ده توانیت به هوی وه له زور به ی شوین دا ئاوی له زهوی پی دهر بهینیت. ئه و ئامیره ی که یه کیکه له هو کاره کانی به ره و پیش چوونی ژیاننی مروڤایه تی. تهنانهت ئهم ئایه ته پیروژه هیلی دواسنوور و ئه و په ری توانای به کارهینانی ئه و ئامیره ی ده ست نیشان کردووه، به وینه ی ئایه تی پیشوو که دوا خاله کانی کو تایی و ئه و په ری توانای فرو که ی نویی ده ست نیشان کرد.

نونه یه کی تر: (وَأُبْرِئِ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ) (آل عمران: ٤٩).

قورئانی پیروژه ههروهك به "راشکاوی" هانی مروڤایه تی ده دات که شوینی خو وره وشته پیغه مبهری یه به رزه کانی چه زره تی عیسا بکه ون = دروودی له سه ر بیٔ = به "هیما" ش بو ئه و خو وره وشته هانیان ده دات کاتی که سه رنجیان بو لای ئه و پیشه پیروژه و پزشکی یه په روه رد گاری یه مه زنه ی چه زره تی عیسا = دروودی له سه ر بیٔ = راده کیشت.

وهك بللی ئهم ئایه ته پیروژه ئاماژه ده کات بو ئه وه ی که:

ده گونجی دهرمانیك بدوزیته وه که سهخت ترین نهخوشتی و دهردی پی
 چاره سهر بکات. که واته ئه ی مروؤ! بی هیوا مه به.. ئه ی گرفتار و گیروده ی
 نهخوشتی! ناٹومید مه به.. چونکه هه موو دهردیك دهرمانی هیه و ده گونجی
 چاره سهر بکریت. ده سا به شوینی دا بگه ری و بیدوزه ره وه. تهنانهت ده گونجیت
 له ری جوره ژیانیکی کاتی یه وه چاره سهری خودی مردنیش بکریت.
 خوای گه وره له ری "واتای ئاماژه یی" ی ئه م ئایه ته پیروزه وه ده فهرمویت:

(یه کیك له بهنده کانم له پیناوی من دا دهستی له دنیا هه لگرت، منیش دوو
 دیاریم پی به خشی. یه کیکیان: دهرمانی دهرده مه عنه وی یه کان و، ئه وی تریشیان:
 چاره سهری نهخوشتی یه ماددی یه کانه. ئه وه تا دلّه مردوه کان به نووری هیدایه تی
 ئه و زیندوو ده بنه وه و، ئه و نهخوشتانهش که له حوکمی مردوان دان تهنها به
 فوویه کی ئه و چاک ده بنه وه. توی مروؤفیش ده توانیت له ناو دهرمانخانه ی حکمه تی
 من دا دهرمانی هه موو دهرده کانت بدوزیته وه. ده سا له م پیناوه دا تی بکوشه و ئه و
 دهرمانه بدوزه ره وه که بی هیچ گومانیک به دهستی ده خهیت و دهیدوزیته وه).

به م جوره ده بینیت که چون ئه م ئایه ته پیروزه ئه و په ری ئامانجه دووره کانی ئه و
 پیشکه و ته ی ده ستنیشان کرد که زانستی پزیشکیی مروؤ ئا واته خوازه پیی بگات.
 که واته ئه م ئایه ته ئاماژه بو ئه و ئامانجه ده کات و هانی مروؤ ده دات به دهستی
 بهینیت.

نمونه یه کی تر: (وَالنَّارُ الْهَدِيدُ) (سبأ: ۱۰).

(وَاتِينَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ الْخِطَابِ) (ص: ۲۰).

ئه م دوو ئایه ته تایبه تن به موعجیزه ی حه زره تی داوود = دروودی له سهر بیّت =
 و، ئایه تی: (وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ) یش (سبأ: ۱۲) تایبه ته به موعجیزه ی
 حه زره تی سوله یمانه وه، دروودی له سهر بیّت.

ئه م ئایه تانه ئاماژه ده که ن بو ئه وه ی که:

نهرم کردنی ئاسن نیعمه تیکی به رزی خواوه نده، چونکه خوای گه وره له م
 ری یه وه فه زل و گه وره یی پیغه مبه ریکی مه زن دهرده خات. ئه وه تا نهرم کردنی ئاسن

به چه شنى هه وىرو، تىوانه وهى مس و، دۆزىنه وه و پىيدا كىردنى كانزاكان، سهره تا و بناغهى سهرجه م پىشه سازى يه كانى مرؤفن و، له م رووه وه كانگا و سهرچاوهى پىشكه وتنى شارستانىتىن.

ئهم ئايه ته پىرؤزه ئاماژه بؤ نىعمه تى گه و رهى خوا وه ند ده كات له: نهرم كىردنى هه وىرئاساى "ئاسن" و "مس" دا و گؤرپىيان به چه ند ته لىكى بارىك، كه دوو ته و هره ن بؤ زؤر بهى پىشه سازى يه گه و ره كان. چونكه خواى گه و ره له شى وهى موعجىزه يه كى مه زنى پىغه مبه رىكى گه و ره و جى نشىنىكى مه زنى زه وى دا به خشىونى و باسى كىردوون. جا مادهم خوا وه ند به م ئايه ته رپزى له كه سىك ناوه كه له يه ك كات دا پىغه مبه ر و جى نشىنه و، نىعمه تى دانايى و چاره سهر كىردنى كىشه كانى به زمانى ئه و به خشىوه و، ئهم سنعته ته پىشكه وتو وه شى به ده ستى ئه و سپاردووه و، به راشكا وىش هانى مرؤفايه تى داوه، چاو له و نىعمه ته بكهن كه به زمانى ئه و پىغه مبه ره به خشراره. ده بى قورئان ئاماژه يه كى ئه وتوشى تىدا بىت كه هانىان بدات چاو له و سنعته و كارامه يى يه و ناو ده ستىشى بكهن!

واته: خواى گه و ره له رپى "واتاى ئاماژه يى" ي ئهم ئايه ته پىرؤزه وه

ده فهرمويت:

(ئهى نه وهى ئادهم! يه كىك له به نده كانم كه مى بؤ داخوازى يه كانم كه چ كىرد و، گوى رايه لى فەرمانه كانم بوو، تواناى گفـت و گوىه كى وام به زمانى به خشى كه بتوانىت چاره سهرى كىشه كانى پى بكات و، دلّه كه شىم به زانستىك پر كىرد كه هه موو شتىك به روونى له يه كتر جيا بكاته وه .. حه قىقه تىكى هينده رهنگىنىشم له ناو ده ستى دا دانا كه ئاسن له ده ستى دا وه كو مؤمى لى ده هات و به ههر شى وه يه ك بى وىستايه شى وه و شكلى ئه و ئاسنه و ده گؤرى و، هيزىكى مه زنى بؤ جىگىر كىردنى پاىه و خه لافه ته كه و به رده و امبوونى فەرمانره و ايه تى ده و له ته كه و لى و ه رده گرت. جا مادهم ئهم كار له توانا دا هه يه و له واقىعش دا رووى داوه و بؤ ژيانى كؤمه لايه تىشتان گرنگى يه كى له راده به ده رى هه يه، ئه و ئىوه ش = ئهى نه وهى ئادهم! = ئه گهر گوى رايه لى فەرمانه ته كوئىنى يه كانم بىن، ئه و ئه و دانست و سنعته تان ده درىتى و ده توانن به درىژاى رؤژگار لىيان نزىك بىنه وه و پىيان بگهن)!

ئەو تا گەشتىنى مەروۇ بەوپەرى ئاۋاتە كانى لە بواری پىشە سازى دا و
 بە دەست ھىنانى توانستىكى لە رادە بەدەر لە لايەنى ھىزى ماددى يەو، تەنھا بەھوى
 نەرم کردنى ئاسن و توانەوھى مسەو بوو. جا ئەم ئايەتە پىرۆزانەش سەرنجى
 مەروفايەتى = بە گشتى = بۆ لای ئەم راستى يە رادە كىشن و، ئاۋرى پىشېنان و
 تەمبەلانى ئىستاشى بۆ لا دەدەنەو، لەم رىيەو ئەوانە بىدار دە كەنەو كە تا
 ئىستا بايەخى شايستەيان بەم راستى يە نەداو.

نومونەيە كى تر: (قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ...) (النمل: ٤٠).

ئەم ئايەتە، ئامازە دە كات بۆ ئەوھى كە: ھىنان و ئامادە کردنى شتان، چ خودى
 خۇيان چ شەكل و شىوھيان، لە چەندان ماوھى دوورەو، كاريكە لە توانادا ھەيە.
 ئەمەش لەو رووھو كە بوو بە بەلگە لەسەر ئەو رووداۋە دەراسايەى لە كۆرى
 حەزەرتى سولەيمان دا = دروودى لەسەر بىت = رووى دا، كاتى يە كىك لە
 ھەزىرە كانى، كە زانىارى يە كى زۆرى لە "زانستى ئامادە كردن" دا پى درابوو، بە
 حەزەرتى سولەيمانى وت: من عەرشى بەلقىست بۆ دەھىنم!

خوای گەورە "پادشايى" و "پىغەمبەرىتى" ي پىكەو بە حەزەرتى سولەيمان
 بەخشيوو. جگە لەمانەش بۆ مەبەستى رىزلىنانى ئەو، موعجىزەيە كى ئەوتوى پى
 دابوو كە دەيتوانى بەھوى ئەو موعجىزەيەو راستەو خۆ بى ھىچ قورسى و
 ئەركىك چاۋى لە بارودۆخى ژيانى رەعيەتە كەيەو بىت و سكالايان بىستىت.
 ھەر ئەم موعجىزەيەش بوو كە حەزەرتى سولەيمانى دەپاراست لە ھەر ھەلەيەك لە
 كاروبارى رەعيەت دا و، ھۆ كاريكى بەھىزىش بوو بۆ بلاۋ كردنەوھى عەدالەت و
 ھەلکردنى ئالاي دادگەرى لە ھەموو جىگايە كى ولاتە كەى دا.

كەواتە ھەر كەسىك پشت بە خوای گەورە بەستى و پالى پىو بەدات و، بە
 زمانى توانا و ليھاتنە كانى سىروشتى خۆى لىي پيارىتەو، لە ژيانىشى دا بەپىي
 ياسا خاۋايى يە كان و چاۋدىرىي پەروەردگار ھەنگاۋ بىت، دە گونجى ئەم دنيا
 فراوانەى لە بەردەم دا وەك شارىكى رىك و پىك لىي بىت، وەك ئەوھى بۆ حەزەرتى
 سولەيمان رووى دا كاتى كە بە زمانى پىغەمبەرايەتى خاۋىن و بى گەرد داۋاي
 كرد: عەرشى بەلقىسى بۆ ئامادە بكريت و، ئنجا ئەو عەرشەى = چ خۆى چ

شيؤه كهى = له ولاتى يه مهنه وه بؤ ولاتى شام له بهردهم دا ئاماده كرا. بئى گومان
دهنگى پياوانى ئاماده بووى دهورى ئه وه عهرشهيش له كاتى هيئانى دا بيسترا
ههروهك شيؤه و روخساريشيان ده بينرا!

ئهم ئايه ته ئامازهيه كى رهنگين ده كات بؤ ئاماده كردنى دهنگ و رهنكه كان له
چهنده ها ماوهى دووره وه. كه واته ئهم ئايه ته دهدهفه رموى:

(ئهى كار به دهستان! ئهى ئهوانهى كاروبارى ولا تان له ئهستؤ گرتوه! ئه گهر
ده تانه ويئت "داد گهرى" هه موو لايه كى ولا ته كه تان بگريته وه. ئه وا چاو له
حه زه رتى سوله يمان بكهن و وهك ئه وه هول بدهن هه موو ئه وه شتانه بينن و بزائن كه
له سه رانسهرى زهوى دا روو دهدهن. چونكه ئه وه فه رمانه وه دا د گهرى كه
دهيه ويئت ئالاي داد گهرى له هه موو گو شهيه كى ولا ته كهى دا بشه كيته وه و ئه وه
پادشايهش كه به ميهره بانى و به زه يى يه وه چاو دي رى كاروبارى هاو ولا تى يانى
ده كات، ناگات به ئامانجه كانى ئه گهر نه توانيئت = هه ر كات بيهيه ويئت = ئاگادارى
هه موو هه ري م و لايه كى ولا ته كهى بيئت. خو ئه گهر توانيى به وه چه شنه ئاگادار
بيئت، ئه وا عه دالته به ته وا وه تى گشت لايهك ده گريته وه و، خو يشى له
مو حاسه به و لي پير سينه وهى مه عنه وى رزگار ده كات).

خو اى گه و ره به (واتاى هيما) ي ئهم ئايه ته پيروزه له گه ل مرو فدا ده دويئت و
دهدهفه رموى:

(ئهى نه وهى ئادهم! حو كمپرانى ولا تي كى يه كجار فرا وانم دا يه دهست يه كى له
بهنده كانم و، ئاگادار بوونى راسته و خوشم پى به خشى سه بارهت به بارودوخ و
روودا وه كانى زهوى، تاكو بتوانيئت به ته وا وه تى داد گهرى جى به جى بكات. ئنجا
مادهم توانا و لي هاتني كى سروشتم به هه موو مرو فيك به خشي وه بؤ ئه وهى بيئت به
جى نشين له زهوى دا، ئه وا بئى گومان به پيى داخوازيى حيكمه تى خو م ئه وه به هره و
توانا و لي هاتنه شه م دا وه تى كه بتوانيئت به هويانه وه سه يرى هه موو گو شه و لايه كى
زهوى بكات و پهى به روودا وه كانى ببات. خو هه رچهنده مرو فدا به "تاكه كهسى"
ناتوانيئت بگات به م پلهيه، به لام ده توانيى به "جو ر" و هاو ره گه زه كهى پيى
بگات.. گهر نه توانيئت له رووى ماددى يه وه ئه وه پله و پا يهيه به دهست به يئيئت،
ده توانيى به شيؤهيه كى مه عنه وى = به وي نهى ئه وهى بؤ ئه و ليا و پياو چا كان روو

دهدات = پيى به هر مه نند بيټ. كه واته ئيوه ده توانن سوود له م نيعمه ته وهر بگرن كه پيتان به خشراوه. ده سا خيرا كه ن كاري گهرم و گور نه نجام بدن و به چوست و چالاكي لى بپرين تاكو گوى زهوى به وينه ي باخچه يه كي بچوو كي رهنگين بجه ملينن و هاتو چوى تيدا بكن و هه موو رووه كانى بينن و هه وال و رووداوه كانى هه موو شوينى كي تر بيستن، بى ئه وهى ئه ر كي به ندايه تيتان له ياد (بچيت).

ههروه ها سهرنج له م ئايه ته پيروزه بدن كه ده فهرمويت:

(هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ) (الملك: ١٥).

به م جوړه بينيمان كه چون ئه م ئايه ته پيروزه ي سهره تاي ئه م نموونه يه، هيممه تى مروڤه بزوينيټ و بايه خيشى تيدا ده بووژينيته وه بو دوزينه وهى هو كار و ئاميريك له نيوان وردترينى پيشه سازى يه كانى دا، كه به هو يه وه بتوانيټ له دوورترين شوينه وه رهنگه كان ئاماده بكات.

نموونه يه كي تر:

(وَأَخْرَيْنَ مُفَرَّجِينَ فِي الْأَصْفَادِ) (ص: ٣٨).

(وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ) (الأنبياء: ٨٢).

ئه م ئايه ته پيروزانه ئه وه ده گه يه نن كه: جيننى و شهيتانه كان و روحيانه ته چه په له كان، بو حه زه تى سوله يمان = دروودى له سهر بيټ = ژير بار و ملكه چ كرابوون و رى له شهر و خراپكارى يان گيرابوو، له چه ندين كاروبارى به سووددا به كارهيئرابوون. كه واته ئه م ئايه تانه ده لين:

تاقمى جيننى، كه له نيوان سهر نيشنانى خاوه ن هه ست وشعوورى گوى زهوى دا له دواى ئاده ميزاده وه دين و له گرنگى و بايه خدا پله ي دووه ميان هه يه، ده گونجى بكرين به خزمه تگوزارى مروڤ و په يوه ندى يان له گه ل بيه سريت و چاوپيكه وتنيان له گه ل دا ساز بكريت. ته نانه ت ده گونجى كه شهيتانه كان

دوژمنايه تی بیان له گه‌ل مروڤدا بځه نه لاه و ناچار بکړین خزمه تی مروڤ بکه‌ن. هه‌روه‌ک خوی گه‌وره ژیربار و ملکه‌چی کردن بویه کی‌ک له به‌نده ملکه‌چ و گوی‌رایه‌له‌کانی فەرمانی خوی.

واته خوی گه‌وره، به "واتای هی‌ما"ی ئەم ئایه‌تانه، پرووی گو‌فتار له مروڤ ده‌کات و ده‌فەر‌مویت:

(ئە‌ی مروڤ! من جیننی و شه‌یتانه‌کان و خراپ‌کارانی‌ام بۆ به‌نده‌یه‌کی گوی‌رایه‌لی خۆم ملکه‌چ و ژیربار کرد. تۆش ئە‌گه‌ر "نە‌فس"ی خۆت بۆ گوی‌رایه‌لیی فەرمانه‌کانی من ژیربار و ملکه‌چ بکه‌یت، ئە‌وا گه‌لی بوونه‌وه‌ری زۆرت ته‌نانه‌ت جیننی و شه‌یتانه‌کانیشت بۆ ژیربار ده‌خه‌م).

که‌واته ئە‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ هی‌لی دواسنوور ده‌کی‌شی‌ت و باشت‌رین رپ‌گای به‌که‌ل‌کی سوود‌لی‌وه‌ر گرتن ده‌ست‌نیشان ده‌کات. ته‌نانه‌ت رپ‌گایه‌ک‌یش ده‌کاته‌وه‌ بۆ "ئاماده‌کردنی گیانه‌کان" و "گفت‌و‌گو‌کردن له‌گه‌ل جیننی"دا، که‌ ده‌ره‌نجامی تی‌که‌ل‌بوونی هونه‌ر و زانسته‌کانی مروڤه‌ و له‌ هی‌ز و هه‌ست و نه‌سته‌ نائاسایی‌یه‌ ماددی و مه‌عنه‌وی‌یه‌کانیه‌وه‌ ده‌ر که‌وتوو‌ه‌ و سه‌ری هه‌ل‌داوه‌. به‌لام نه‌ک به‌و جو‌ره‌ی که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئی‌ستا به‌کار ده‌هین‌ریت. چونکه‌ ئە‌و مروڤانه‌ی که‌ ئی‌ستا له‌م بو‌ارانه‌دا کار ده‌که‌ن بوون به‌ گالته‌جا‌ر و مایه‌ی پ‌ی‌را‌بو‌اردن له‌ لایه‌ن ئە‌و جنۆ‌کانه‌وه‌ که‌ هه‌ندی‌ جا‌ر ناوی که‌سانی مردوو له‌ خویان ده‌ن‌ن و = به‌ پی‌چه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌وه‌ = خویان بوون به‌ گو‌ی‌رایه‌ل و رام‌کراوی شه‌یتانه‌کان و ر‌و‌حیانه‌ته‌ چه‌په‌له‌کان! ئە‌وه‌ی ئی‌مه‌ لی‌ دوا‌ین جیا‌وا‌زه‌ له‌مانه‌ و، ته‌نها له‌و رپ‌گایه‌وه‌ ده‌بی‌ت که‌ به‌هوی نه‌ی‌نی‌یه‌کانی قورئانی پیرۆزه‌وه‌ ملکه‌چ بکړین و ژیربار بخرین و له‌ خراپه‌ و زیانه‌کانی‌شیان مروڤ ده‌رباز بکړیت!

پاشان ئە‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌:

(فَارَسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) (مریم: ۱۷) ..

هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی تری هاو‌چه‌ش‌نی که‌ ئاما‌زه‌ بۆ به‌رجه‌سته‌بوونی ر‌و‌حیانه‌ته‌کان ده‌که‌ن و، ئە‌و ئایه‌تانه‌ش که‌ ئاما‌زه‌یان تیدایه‌ بۆ هی‌نان و ژیربارخستنی دی‌وه‌کان له‌ لایه‌ن هه‌زه‌تی سوله‌یمانه‌وه‌ = دروودی له‌سه‌ر بی‌ت =

ههروهك ئاماژە بۆ بەرجەستە بوونی رۆحانییەكان دەكەن، لە هەمان کاتیشدا ئاماژەیان تێدا بە ئامادە کردنی گیانەكان (تەحزیر الأرواح). بەلام وریابە! ئامادە کردنی گیانە خاویڤنەكان، کە ئەو ئایەتە ئاماژەیان بۆ دەکەن، بەو شیوەیە نێیە کە هاوچەرخی کائەن گیانەكان بۆ شوینی گەمە و گالتەیی خۆیان دەهینن و کاریکە سەرتاپا گالتە پیکردنیکی سووک و رەسوای ئەوتۆیە کە لە گەڵ شان و شکۆی ئەو رۆحیانەتە جیددی و بەرپز و خاوەن و یقارانەدا ناگونجی، ئەوانەیی کە جیهانیکیان ئاوەدان کردووەتەو کە یەکیارچە کاری جیددی یە و جیی گەمە و گالتەیی تێدا نابێتەو...

بەلێ مەبەست ئەوە نێیە، بەلکو مەبەست ئەوەیە کە دەکرێ "گیانەكان" بە جوریکی تر ئامادە بکری، بە وینەیی ئەوەی چەند ئەولیا یەکی پیاوچاک بۆ مەبەستیکی گەرنگ و ئامانجیکی بەرز و پێویست ئەنجامیان دا. وەك کەسانی هاو وینەیی شیخ محی الدینی عەرەبی، کە هەركات بیانویستایە چاوپێی کەوتیان لەمخەل ئەو رۆحیانەتە خاویڤنەدا ساز دەکرد و، ئەمان بەرەو لای ئەو رۆحیانەتە کیش دەبوون و پەيوەندییان لەمخەلدا دەبەستن و بۆ شوینەکانی ئەوان دەپوشتن و لە جیهانە کەیان نزیک دەبوونەو و سوودیان لە رۆحیانەتی ئەوان وەردەمخرت. تەنها ئەم ئامادەبوونی رۆحیە کە ئەو ئایەتە پیرۆزانە ئاماژەیی بۆ دەکەن و، لەم ئاماژەیهشدا هەست بە هاندان و تاسەبزواندنی مرووفە دەکریت و، لە هەمان کاتیشدا هیلی دوا سنووری ئەم چەشنە زانست و کارامەیییە پەنھانە دەکیشت و، جوانترین و باشترین شیوەشیان پێشچاو دەخات.

نەونەییەکی تر: (إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ) (ص: ۱۸).

(يا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهِ الْحَدِيدِ) (سبأ: ۱۰).

(عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ) (النمل: ۱۶).

ئەم ئایەتە پیرۆزانەیی کە موعجیزاتی حەزەرەتی داوود = دروودی لەسەر بێت = باس دەکەن، بەلگەن لەسەر ئەوەی کە خوای خەورە هیندە هیزی مەزن و دەنگ و ئاوازی خۆش و جوانی بە ذیکر و تەسبیحاتی حەزەرەتی داوود بەخشیبوو کە

تهنانهت چيا كانيشي دههينايه حال و جهزبهى شوق و تاسه مهندي، به رادهيهك كه دتوت چيا كان خرامافونيكي خه ورهن و زايهلهي ذيكرو تهسبيحاتي ئهو دهلينهوه، ياخود دتوت مروفيكي خه ورهن لهناو ئهلقهي ذيكريكدا كه له دواي سهرخه ورهي ئهو ئهلقهيهوه ذيكره كان دووپات ده كه نهوه!

= ئايا ئه مه حقيقه ته؟ يان ئايا دمخونجي شتي واله راستي داروو بدات؟!

= بهلي، راستي به كي بيخومانه. چونكه ئايا نلخونجي كه ههر چيايهك ئهشكهوتي تيدا بيت لهخهل همموو مروفيكدا به زماني ئهو مروقه بدوي و به چهشنى "تووتي" خوفتاره كاني ئهو كه سه دووپات بكاتهوه؟ خو ئهخهر له بهردهم ههر شاخيكدا وت: "الحمدلله" ئهويش له ربي زايهله و دهنگدانهوهي دهنگه كه ي تووه دهليت: "الحمدلله" ..

جا مادهم خواي خه وره ئهه توانا وليهاتنه ي به چيا كان بهخشييت، ئهوا دهكريت ئهه توانا وليهاتنه پتر دهر بخريت و بكهويته روو. خو له بهر ئهوه ي خواي خه وره جگه له "پيغمبهرايه تي" جي نشيني زهويشي = به تاييه تي = به حه زره تي داوود بهخشيوو، ئهوا تووي ئهه توانا وليهاتنه ي كه لاي ئهه دهرى خست، پتر خه شه ي پي سهند و به جوړيكي ئيعجاز بهخش خستيه روو، به شيويهك كه لهخهل كاروبار و ئهركي فراواني "پيغمبهرايه تي" و "فهرمانره وايه تي" ي ئهودا بگونجيت، به رادهيهك كه چيا سهخت و خه ردن كه شه كانيش، وه كو ههر سه ربازيكي خوي رايله و به ويته ي ههر شاخريكي خوي بيست له بهردهستي داو و چهشنى ههر موريديكي خاوهن نهوازش له ئهلقهي ذيكري دا، ملكه چي فهرمانه كاني ئهه بوون. بهم پي به، ئهه چيا مهزنانه به زمان و فهرمانى حه زره تي داوود = دروودي له سه ربيت = تهسبيحات و سوپاسگوزاري بهديه نهري مهزنيان پيشكهش ده كرد و، ههر كه حه زره تي داوود = دروودي له سه ربيت = ذيكرو تهسبيحاتي دهست پي ده كرد، يه كسه ر چيا كانيش لهخهل ئهودا هه مان ذيكرو تهسبيحاتيان دهو تهوه!

بهلي، سه ركرده ي سوپا ده توانيت له ربي ئاميره كاني پهيوهندي و هو كاره كاني لهله فونهوه زماني سه ربازه پهرش و بلاوه كاني خوي لهناو چيا كاندا

به ذیكری "الله أكبر" بخاته خەر، به رادهیهك دهلیی شاخه كان خوڤان
سهرخه رمی تههلیله و وتنی "الله أكبر"!

جا ئهخهر سهر کردهیه کی ئادهمی بتوانیت چیا كان له شیوهیه کی مه جازی دا و
به زمانی سهرنیشنانی، بخاته خوفتار، دهبی سهر کردهیه کی به سام و شکوی
ههلبژاردهی خوای خه وره چۆن بیت؟ ئایا ناتوانیت به شیوهیه کی حهقیقی ئه و
چیا و شاخانه بخاته خوفتار و تهسبیحاتی راسته قینه؟.. ئه مه سهره رای ئه وهی که
له وته کانی پيشوودا روونمان کرده وه: هه موو چیا یهك خاوه نی که سایه تی یه کی
مه عنه ویی تاییه ت و تهسبیحاتیکی خونجاوی تاییه تی و عیباده تیکی شایسته ی
تاییه ت به خو یه تی. که واته ههروهك به دهنگدانه وه و زایه له ی دهنگه کانی مروؤ
هه موو چیا یهك تهسبیحات ده کات، ههر بو خویشی، به زمانه تاییه تی یه کانی،
تهسبیحاتی تاییه تی پیشکه شی به دیهینه ری شکومه ندی خو ی ده کات.

ههروه ها: (وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً) (ص: ۱۹).

(عُلْمَنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ) (النمل: ۱۶).

ئهم ئایه تانه ده ری ده خه ن که: خوای خه وره هه زره تی داوود و سوله یمانی فی ری
خوفتاری هه موو جو ره بالنده كان کردو وه و، له زمانی توانا و لی هاتیشیان
شاره زای کردو ون. واته له و کارانه ی که له خه لیان دا دمخونجی و چو نی تی سوود
لی و هه رخه رتیان، ئله خ باداری کردو ونه ته وه.

به لی، ئهم حه قیقه ته راستی یه کی مه زنه. چونکه ماده م پرووی زه وی سفره و
خوانیکی خاوه ندی میهره بانه و بو مه به سستی ریزنان له مروؤ را خراوه، ئه و
دمخونجی زو ره ی ئه و ئاژه ل و بالنده ی که سوود له م سفره و خوانه و هه ردمخرن،
له خزمه تی مروؤ دا بن و بو ئیش و کاره کانی ئه و ژیربار خرابن..

چونکه ئه و مروؤ ه ی که خزمه تکاره بچوو که کانی چه شنی هه نگ و کرمی
ئاو ری شمی بو خو ی خستوو ته کار و، سوودی له ئیله هامه خوایی یه کانی ئه و ان
وه رخه رتوو وه .. کوتری نامه به ری له هه ندی کاروباری خو ی دا به کاره ی ناوه و..
تووتی و بالنده کانی هاو چه شنی هی ناوه ته قسه و خوفتار و، به م کاره ی خه لی
کرده وه ی جوانی نو یی خستوو ته سهر شارستانی تی خو ی.. ئهم مروؤ ه، ههروهك

سوودی له نازله مالى و رامکراوه کان وهرخرت، دهشتوانيت خهلى سوودی زوری تری دهست بکهویت خهر شارهزای زمانی توانا و لیّهاتنی سروشتی بالنده کان و نازله کانی تر بیت. چونکه بالنده و نازله کان خهلى رښخهز و جوړی زه بهنده و جیاوازیان هیه. بۆ نمونه: خهر مروّف فیّری زمانی توانا و لیّهاتنی نهو چه شنه چوله کانه بیت که له جوړی ریشولنه و کولله دهخون و ری له زیادبوونی دمخرن و، خهر بتوانیت کاره کانی نهو چه شنه چوله کهیه ریڅ بجات و کونترولی بکات، نهو دهتوانیت بۆ قه لاچو کردنی کولله به کاریان بهیّیت! واته نهو کاته مروّف توانیویه تی سوود لهم جوړه بالندهیه وهر بگریّت و له چهندين کاروباری خرنګ دا بیانخاته کار.

جا نهو چه شنه سوود لی وهرخرتن و به کارهیّانه ی توانا و لیّهاتنی بالنده کان و خستنه قسه ی بیخپانه کان (چه شنی ته له فون و خرامافون) ئایه ته پیروزه که ی پیښو و هیلی دواسنووری بۆ کیښاون.

که واته خوا ی خه وره به "واتای هیما" ی نهو ئایه ته پیروزانه دهفرمویّت:

(نه ی نه و هی ئاده م! یه کیڅ له بهنده موخلیس و بیځگرده کانم، که هاوړمخه زی ئیوه بوو، خه لی به دیهاتووی مه زلم له مولکی خوم دا بۆ ملکه چ و خوی رایهل کرد و خستمه قسه بوی و کردم به چه ند خزمه تگوزار و سه ربازیکی دهست پاک و خوی رایهل له خزمه تی نهو دا، تا کو پیغه مبه رایه تی یه که ی و داخه ری یه که ی له سنووری فهرمانه وایی دهوله ته که ی دا پیاریزن. هه ری که له ئیوه ش چه ندين توانا و لیّهاتن و به هره م پی به خشیون تا کو بین به جی نشینی زه وی و، نه مانه تیکی هینده مه زلم پی سپاردوون که ئاسمانه کان و زه وی و چیا کان نه یانتوانی بیخه نه ئه ستوی خو یانه وه. که واته ده بی ئیوه ملکه چ و فهرمانه ردارى فهرمانه کانی نهو خوا وهنده بن که جلّه وی نهو بوونه وهرانه ی له دهست دایه، تا کو بوونه وهره په رش و بلاوه کانی ناو مولکی نهو، جلّه وی خو یان بده نه دهستان. که واته ئیوه نهو ریځایه تان بۆ تهخت کراوه و ده رخاتان بۆ خراوه ته سه ر پشت، خهر بتوان به ناوی به دیهینه ری مه زنه وه جلّه وی نهو بوونه وهرانه بگر نه دهست و، بۆ پله یه کی نهو تو به رز بینه وه که شایانی به هره و لیّهاتنه کانتان بیت.

مادهم حەقیقەت بەم جوړهیه، ئەوا تۆش ئەی مروڤ! بە خالتهوخەپ و کاری بی واتا و بی سوودی (چەشنی خرامافون و کوتر و تووتی) یهوه خۆت خەریک مه که، بەلکو له پیناوی بە دەست هینانی خەمه و خالتهیه کی یه کجار نیان و خاوین دا هەول بده و، تامی خوشترین و بەلەزەت ترینی جوړه کانی "تەسلیه" و دلارامی بچیژە و، وهك حەز رەتی داوود = دروودی لەسەر بیټ = چیاکان بکه به خرامافونی دەنگدەرەوێ ذیکره کانت و، به ئاوازی ذیکر و تەسییحی درەخت و پروو که کانیش ئاوی خوی خۆت بده، ئەوانه ی که هەر ئەوەنده ی سرویه کیان بەر ده کهوێت یه کسەر به وینە ی ژیی ئامیرە دەنگی یه کان، دەنگی سازخار و ئاوازی نەرم و ناسکیان لی بەرز دەبیتهوه..

بەم ذیکره بلند و بەرزە، چیاکان هەزاران زمانی ذیکرخۆی تەسییحاتخوزارت بەرچاو دەخەن و، له ماهیهت و ناوەرۆکیکی خەلی سەیری ناو بوونەوهره سەر سوور هینه کان دا دەر ده کهون. ئەو کاته زۆر بهی بالنده کان = به وینە ی پهپووی حەز رەتی سولهیمان، **عليه السلام** = پۆشاکي هاورپی ئازیز و هاو دەمی خوشەو یست دەپۆشن و، دەبن به خزمەتگوزاری خوی پرایەل بۆت و، دلارامی و تەسلیه ی بیخەرد و خالته و خەپی خاوینت بی دەبەخشن. ئەمه سەرەپای ئەو ی که ئەم ذیکره بەرز و بلنده دەتگهیه نیته ئەو ی که تواناو لیهاتن و بههره شارراوه و ئەسپەر ده کراوه کانی ناو ماهیهتت ببوورینهوه و، لەم پری یهوه نایەلن له پله و پایه ی بەرز ی ماهیهت ی مروڤانەت بکهوێته خوارهوه. ئیتر دوا ی ئەوه، جوړه کانی خەمه و خالته ی بی کهلک و بی سوود بەرهو بنکی شیو و دۆلی پله نزمه کان کیشت ناکەن!

نموونه یه کی تر: **(قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) (الأنبياء: ٦٩).**

ئەم ئایه ته پیرۆزه موعجیزه ی حەز رەتی ئیبراهیم = دروودی لەسەر بیټ = دەر ده خات و سی ئاماژە ی ناسکیشی تیدا یه:

یه که میان: ئاخەر = وهك هەموو هو کار یکی تر = جلەوی خوی به دەستی خوی نی یه و به هەرەمه کی و ئارەزووی خوی کار ناکات، بەلکو به پیی ئەو فەرمانه ی

بەسەرى دا دەسەپپىرئىت، ئەر كى ئەستۆى رادەپەرىئىت. ئەو ەبوو ەزرەتى
ئىبراھىمى نەسووتاند، چونكە فەرمانى نەسووتاندنى ئەوى پى درا.

دوۋەھەمىيان: پلەيەك لە ئلخر دا ەيە كە بەھۆى ساردبۈونى لەرادەبەدەرى،
شتان دەسووتىئىت! واتە كارىگەرىي چەشنى سووتانى لى دەبىتەو. ئەو ەتا خواى
خەورە بە وشەى (سَلاماً)^[4] لەمخەل پلەى "ساردى" ى ئلخرە كە دا دەدوئىت و پىي
دەفەرموئىت: ەروەك "خەرمى" ئىبراھىمى نەسووتاند، تۆش مەيسووتىئە. واتە
ئلخر لەو پلەى ساردىيە دا داراى كارىگەرىيە كى چەشنى سووتاندنە. كە واتە لە
يەك كات دا ئلخرىشە و ساردىشە!

بەلئى، وەك لە زانستى "طبيعات" دا باس كراو، ئلخر چەند پلەيە كى
جىاجىا و جورا و جورى ەيە. يە كىك لەو پلانە لە شىو ەى ئلخرىكى سىي دايە،
خەرمى يە كەى بلاو ناكاتەو، بەلكو خەرمى لە دەورو بەرى خۆى بەدەست
دەھىئىت و بەم حالەتەشى شلەمەنى يە كانى دەورو بەرى دەخاتە دۆخى بەستەو!
و ەك بلئى بە ساردىيە كەى شتان دەسووتىئىت! "زەمھەرىر" ىش جورىكى ئلخرە و
بە ساردىيە كەى شت دەسووتىئىت. كە واتە لە دۆزەخ دا كە ەموو پلە و
جۆرە كانى ئلخرى تىدايە، بوونى زەمھەرىر كارىكى پىويستە.

سى ەھەمىيان: ەروەك "ئىمان" كە "ماددەيە كى مەعنەوى" يە و رى لە
كارىگەرىي ئلخرى دۆزەخ دىمخرىت و موسلمانانى لى رىخار دەكات..
ەروەھا و ەك "ئىسلام" ىش كە زرىيە كى پارىزەر و قەلايە كى قايم و مەحكەمە،
موسلمانان لە ئلخر دەپارىزىت.. بە ەمان جور، "ماددەيە كى ماددى" ش ەيە كە
و ەك زرى رى لە كارىگەرىي ئلخرى دنيا دىمخرىت. چونكە خواى خەورە لەم
دنياهە دا، كە خانەى دانستە، لەسەر داخوازى ناوى "الحكيم" ى خۆى و لە ژىر
پەردەى ھو كارە كان دا كارە كانى بەرى دەكات. لەبەر ئەمە، ئەو ئلخرەى كە بۆ
ەزرەتى ئىبراھىم = دروودى لەسەر بىت = ساز كرا، ەروەك جەستەى ەزرەتى
ئىبراھىمى نەسووتاند، بەرگ و پۆشا كە كانىشى نەسووتاند! كە واتە ئەم ئايەتە
پىرۆزە ھىمايە بۆ ئەو ەى كە:

(ئەي شوپن كەوتووان و ميللەتى ئىبراھىم! چاۋ لە ئىبراھىم بكنەن.. با "تەقوا"
 پۇشاكتان بىت كە پۇشاكى ئىبراھىم بوو.. لە بەرامبەر دوژمنە مەزنە كەتان، كە
 ئاخىرە لە دنيا و قىامتدا، تەقوا بكنەن بە زىيى پارىزەر و قەلاي مەحكەمتان. جا
 ھەروەك ئەخەر پۇشاكى تەقوا و ئيماننان بە بالاي رۇحتان پۇشى لە شەرى ئلخىرى
 دۆزەخ رىخارتان دەكات، بە ھەمان جۆر، خواي خەورە چەند ماددەيەكى لەناو
 زەویشدا ھەشار داوہ كە لە زىيانى ئلخىر دەتاپارىزن. دەسا خىراكەن ئەو ماددانە
 بدۆزنەوہ كە رى لەخەرمى دىخەرن و لەناو زەوىدا دەريان بھينن و لەبەريان
 بكنەن).

بەم جۆرە، مەرۇف لە ئەنجامى باس و لىكۆلینەوہ و دۆزینەوہ كانىدا، ماددەيەكى
 دۆزىيەوہ كە ئلخىر نایسووتىنىت، بەلكو بەرخىرى لە ئلخىر دەكات و، مەرۇف
 دەتوانىت بەرگ و پۇشاكى بۇ خوى لى بدوورىت.

رادەي بەرزى و بلندىي ئەم ئايەتە پىرۆزە لەخەل دۆزینەوہى ئەم ماددە دژ بە
 ئلخىرەي كە مەرۇف دۆزىويەتيەوہ بەراورد بكنە و، ئنجا بزائە كە چۆن ئەم ئايەتە
 پۇشاكىكى رەنگىنى دەرخست كە لە كارخەي: "حنيفاً مسلماً" دا چنراوہ و،
 ھەرخىز اوھەرخىز نادىت و ھەتاھەتايە پارىزخارىي قەشەنگى و جوانىيە كەي
 خوى دەكات!

نمونهيەكى تر: (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) (البقرة: ۳۱).

ئەم ئايەتە پىرۆزە موعجىزەي ھەرە مەزنى ھەزەرتى ئادەم = دروودى لەسەر
 بىت = لە دەعوای "خەلافەتى ھەرەمەزن" دا دەرەخات، كە برىتىيە لە: فىر كەردنى
 ناوہ كان(تعليم الأسماء)..

جا ھەروەك موعجىزاتى پىغەمبەرانى تر = عليهم السلام = ھىما بوون بۇ چەند
 كاريكى دەراسا و تايبەت بوون بە ھەريەك لەو پىغەمبەرانە، موعجىزەي باوكى
 پىغەمبەران و فاتىحى ديوانى پىغەمبەرايەتى: ھەزەرتى ئادەمىش = دروودى لەسەر
 بىت = ئامازەيەكى تەواو نزيك لە راشكاوىيەوہ بۇ ئەوپەرى كەمالى بەشەرى و
 پىشكەوتنە كانى و دوا ئامانج و مەبەستە كانى، دەكات. وەك بلىي خواي خەورە
 لە رىي "واتاي ئامازەيى" ي ئەم ئايەتە پىرۆزەوہ، دەفەر مويت:

له وړو ووهه که خواى خه ووره چنده ها توانا و ليها تنى له مروځدا
کو کړدو و ته ووه، نه و اهر چى که مالې زانستى و پيشکه وتنې هونه رى و کاره
د راسا کاني دوزينه ووه و ته کنولوزياى مروځه ن، نه م نايه ته پيروزه به ته عبيرى
"ناوږ کړدن": (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) هه موويانى دهر پړوه. نه م ته عبير و
شيوه دهر برينه هيمايه کى بهرز و وردى تيدايه که بريتى يه له ووهى:

هه موو که مال و، زانست و، پيشکه وتن و، هونه ريک = هر چى يه ک بيت =
"راستى" يه کى بهرز و بلندى هه يه، نه و راستى يه ش پالې به يه کيک له ناوه
جوانه کاني خواى خه ووره ووه داوه، به م پالده ووه يه شى به و ناوه ي که داراى
چه ندين په رده ي جياواز و جوړاو جوړ و باز نه ي جيا جياى دهر که وتن، هه ر يه ک
له و هونه ر و که مال و سنعته، که مالې خو ي ده ست ده که وي ت و ده بيت به
راستى يه کى په سه ن و راسته قينه. د ه نا هه ر يه که يان سي به ريکى ناته و او ي، قرتاوى،
کرى، تيکه ل و پيکه ل دهر ده چي ت.

بو نمونه: نه ندازه (الهندسة) يه کيکه له زانسته کان. "راستى" و "نه و په رى
نامانجى" نه م زانسته له خه يشتن دايه به ناوى جوانى "العدل والمقدّر" ي خواى
خه ووره و، بينينى دره و شانه ووه پر له دانايى يه کاني نه و ناوه پيروزه = به هه موو مه زنى
و ساميکيه ووه = له ناوينه ي زانستى "نه ندازه" دا.

هه ووه ها = بو نمونه = "پزشكى" (الطب) زانست و کارامه يى و پيشه يه له
هه مان کات دا. ناوه روک و راستى نه م زانسته پالې به يه کيک له ناوه جوانه کاني
خواى خه ووره ووه داوه که ناوى: "الشافى" يه. جا به بينينى دره و شانه ووه
ميهره بانه کاني ناوى: "الشافى" ي خواى خه ووره له دهر مانه په رش و بلاوه کاني
رووى زه وى دا = که دهر مانخانه يه کى مه زنه = نه م زانستى پزشكى يه به که مالې
خو ي دمخات و ده بيت به راستى يه کى راسته قينه.

هه ووه ها نه و زانستانه ي که له راستى يه کاني بوونه وهران ده دوين، وهک: (فيزيا
و کيميا و پرووه کزاني و زينده وهرزاني) که چهنه زانستى کن له راستى دا (دانستى
شتان) ن.. دمخونجى نه مانه بين به "زانستى راسته قينه". نه مه ش به بينينى
دره و شانه ووه هه ره مه زنه کاني ناوى: "الحكيم" ي خواى خه ووره له شتان دا، وهک

درهوشانه وه کانی: کارسازی و، پهروه رده و، چاودیږی و، بینینی سوود و
به رژه وهندی یه کانی ئەم درهوشانه وانه له هه موو شتیك دا. واته: به پالډانه وهی ئەم
زانستانه به ناوی "الحکیم" ی خوا ی خه وره وه ئەو دانسته ده بیټ به دانایی
راسته قینه.. ده نایان ده بن به چهند خورافه تیك كه هیچ كه لك و سوودیکیان
نه بیټ، یان ږی بوخومرایی تهخت ده کهن، وهك ئەوهی له فلهسهفه ی ماددی
سروشتی دا به دی ده کریټ.

وا ئەم سی نمونه یه مان بو باس کردیت. تویش بو خوت زانست و هونه ر و
که مالاته کانی تریان له سهر قیاس بکه.

به م جوړه، قورئانی پیرو ز به م ئایه ته پیرو زه ی خو ی، دهستی هاندان و ته شویق
به سهر پشتی خرؤی مرو فدا ده هیټ و، ئاماژه بو به رزترین و دوورترین سنوور
ده کات که له پیشکه وتنی ئیستای داخه لی که متهر خه میی تیډا نواند و پییان
نمخه یشته. وهك بللی قورئانی پیرو ز به خرؤی مرو ف بلیت: خیرا که.. پیشکه وه..
ههنگاو بنی!

لیږه دا به م خه وه ره به نر خه ی خه نجینه هه ره مه زنه که ی ئەم ئایه ته پیرو زه، واز
ده هیټین و ئەم ده ر خایه داده خه ین.

نمونه یه کی تر: کو تایی هیټه ر به دیوانی پیغه مبه رایه تی و پیشه وای پیغه مبه ران =
صلی الله علیه وسلم = که سهر جه م موعجیزاتی هه موو پیغه مبه رانی تر به ته نها یهك
موعجیزه ی ئەو داده نرین و.. که مایه ی شانازی هه موو جیهانه کانه و.. ئایه تی
ئاشکرا و پروونکه ره وه ی سهر جه م پله و پایه کانی ناوه جوانه کانی خوا ی
خه وره یه، ئەو ناوانه ی که به کورتی و پوختی خوا ی خه وره حه زره تی ئاده می لی
فیږ کردن.. ئەم محمده پیغه مبه ر و خو شه ویسته ی خو ی = صلی الله علیه وسلم =
که به شکو مهن دی (جلال) ی خوا ی خه وره، په نجه ی خو ی به رز کرده وه و مانگی
دووله ت کرد و، هه ر هه مان په نجه شی نزم کرده وه و به جوانی (جمال) ی خوا ی
خه وره، ئاوی که وسهر ئاسای هه لقولا ند و.. خه لی موعجیزه ی تری وهك
ئهمانه ی که له هه زار تیپه ر ده بن، ئاشکرا کرد.. ئەم پیغه مبه ره ئازیز و خه وره یه =
صلی الله علیه وسلم = قورئانی پیرو زی به چه شنی موعجیزه ی خه وره ی خو ی

خستوو ته ږوو، ته هددای جیننی و ئاده میزادیشی بهم قورئانه کردوو که ده فهرموی:

(قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً) (الإسراء: ٨٨).

جا هم ئایه ته ږوړزه و ئایه ته کانی تری هاوچه شنی، سهرنجی جیننی و ئاده میزاد بو دره و شاوهرترین و زه قترینی ږوو کانی ئیعجاز له موعجیزه نه مره همیشه یی یه دا راده کیښو، ئاورپان پی دده نه وه بو لای ئهو ږهوانی یه حق و راسته قینه یی که له ږوونکر د نه وه کانی دا هیه و ئهو ږهوانی یی بهرزه ی که له دهر برینه کانی دا به ئاشکرا دیاره و، ئهو شمول و هممه لایه نگیری یی له و اتا کانی دان و ئهو بهرزی و سازخاری یه ش که له شیوازه جوړاو جوړه کانی دا دهر ده که ون. ئهو ته قورئانی ږوړز له کاتی نازل بو و نیه وه تا ئیستا و تا دنیاش دنیا یه، ته هددای سهرجه می جیننی و ئاده میزاد ده کات و، شهوق و تاسه مهنندی لایه نگرانی ده بزوینیت و، سهرسه ختی و عینادی نوستووی دوژمنانی به خه بهر دینیت و، به شهوقی کی خه وره و هره شهیه کی توندوتیژ هانی همموویان ددهات که لاسایی بکه نه وه و هاووینه ی قورئان پهیدا بکه ن. ته نانهت خوی خه وره هم موعجیزه هره مه زنه له جیگایه کی بهرزه ده خاته پیش چاوی خه لکی. وه ک بلیی تا که ئامانجی هاتنی مروځ بو دنیا ئه وه بیت که هم موعجیزه هره مه زنه بکات به ده ستووری ژیان و ئامانجی ئاواته کانی.

له مانه ی پیشه وه ده گهینه ئهو نه نجامه ی که:

هریه که له موعجیزاتی پیغمبه ران = دروودیان له سهر بیت = ئاماژه بو یه کی که له کاره دهراسا کانی ته کنولوژیا ی مروځ ده که ن. به لام موعجیزه که ی خه زه تی ئادم = دروودی له سهر بیت = ئاماژه بو پیړستی سهرجه م کاره دهراسا کانی که مالآت و هونه ر و زانسته کان ده کات و، شهوقی مروځ بو همموویان دهبزوینیت، جگه له وه ی که زور به پوختی ئاماژه شی تیدایه بو بناغه کانی پیشه سازی.

مو عجيزه هه ره مه زنه كه ي پيغه مبهري مه زن حه زره تي محمديش = صلى الله عليه وسلم = كه قورئاني پيروزي خاوه ن پروونكر دنه وه ي ئيعجاز به خشه، له بهر ئه وه ي راستي فير كردني ناوه كان (تعليم الاسماء) ي به و په پري پرووني و دريژه پيدايكي ته واوه تي تيدا دهر كه وتووه، ئه وا ئامانجه راسته كاني هونه ر و زانسته راسته قينه كان و كه مالات و به خته وه ربي هه ردوو دنياي زور به ئاشكرايي پروون كردوو ته وه و، مروقيان بو لا ئاراسته ده كات و ره غبهت و ئاره زووي تونديان تيدا ده ورووژنييت. به راده يه كه به شيوازي هاندان و ته شويق پرووني ده كاته وه كه: (ئه ي مروفا! ئامانجي هه ره به رزي به ديهي ناني خه ردوون بريتي يه له وه ي كه تو له بهرام بهر دهر كه وتني په روه رخا ريتي خوا وه نده وه، به ندايه تي يه كي خشتي و همه مه كي ئه نجام بدهيت.. ئامانجي سه ره كيي به ديهاتني توش له وه دايه كه له ربي زانست و كه مالاته كانه وه بگه يته پله وپايه ي ئه و به ندايه تي يه)!

قورئاني پيرو ز = له م بواره دا = خه لي دهر بريني جو راو جو ري رهنگين و ئيعجاز به خشي هه يه و، ئاماژه يان پي ده كات بو ئه وه ي كه:

خرو ي مروفا، له دواړو رخاره كاني ژياني سه رزه وي دا، پروو له زانسته كان ده كات و ئاوړ له هونه ره كان ده داته وه و هه موو هيژيكي له و هونه ر و زانسته وه و هه ردمخريت و، له و ري يه وه "زانست" جلّه وي هيژ و فه رمانره وايي دهمخريته ده ست.

ئيجا ده بينيت قورئاني پيرو ز له پيش دا ره واني "به يان" و ره واني ژي "خوفتار" پيش ده خات و زور جار دوو پاتيان ده كاته وه، وه كه بليي به م كاره ي هيما ده كات بو ئه وه ي كه ره واني ژي و ره واني خوفتار = كه دره خشان تريني هونه ر و زانسته كان = له ئاخو زه مان دا جوان ترين پو شاك و رهنگين ترين شيوه يان ده پو شن، به راده يه كه كه خه لك ي ئه و سه رده م و روړخاره تيژ ترين چه كي خو يان له ره واني و سيحري "به يان" دا به ده ست ده هي ن و، سامنا كترين هيژيشيان له ره واني ژي خوفتار و دهر برين دا و هه ردمخرن، كاتي كه بير و باوه ره كانيان پروون ده كه نه وه و ده يانه وي ت قه ناعه تيش به كه ساني تر بيه خشن، يان كاتي كه را و برياره كانيان له زه مينه ي واقع دا پياده و جي به جي ده كه ن!

پوخته ي ئه مانه ي پيشوو:

زۆر بەی ئایەتە پیرۆزە کان، کللی خەزینەى کەمالیىكى بەرز و خەنجینەى کە
زانستى مەزن. خەر حەز دە کەیت بگەیتە ئاسمانە کانى قورئانى پیرۆز و ئەستىرەى
ئایەتە کانى، ئەوا ھەر (بیست و تە کانى پېشوو) بکە بە بیست پلەى پلیکانەى کە
تا کو بگەیتە ئەوئ^[5] ئنجا بەم بیست و تەى مەوداى درەخشانىی خۆرى قورئانى
پیرۆز بیئە و، سەرنج بدە و بزائە کە چۆن قورئانى پیرۆز رووناکیى خۆى بەسەر
حەقیقەتە کانى ئولوو هیئەت و حەقیقەتە کانى بوونە وەراندە پەخش دە کات و،
چۆن رووناکیى یە درەخشانە کەى سەر جەمى بوونە وەراندە دمخریئە وە.

ئەنجام:

مادەم ئەو ئایەتەى کە تاییەتن بە موعجیزاتی پیغەمبەرەنە وە = دروودیان لەسەر
بیئ = جۆرە ئامازەى کیان بۆ کارە دەراسا کانى پېشکەوتن و زانستى و
پیشەسازىی ئیستا تیدایە و، جۆرە تەعبیریکیان بە کار هیئاو دەلیى دوا سنوورى
ئەو زانست و پیشەسازىیانە دەست نیشان دە کەن. . مادەم بى هیچ خومانیکیش
چەسپاوە، تەنات زانایان راوبۆ چوونیان لەو دەا یە کانگیر بوو کە ھەموو
ئایەتیک دارای خەلى دەلالەتن لەسەر چەندین واتای جۆراو جۆر. . مادەم
چەندەھا فەرمانى رەھا بۆ مروؤ دەر کراو کە شوین پیی پیغەمبەرەن = دروودیان
لەسەر بیئ = ھەلگیر و چاویان لى بکەن. . ئەوا دەتوانریت بوتريت:

ھاو دەم لەخەل ئەو واتا راشکاوانەى کە ئایەتە کانى پېشوو دەیان دەن بە
دەستە وە، بە شیوازی "ئامازە" ش خەلى دەلالەتى شەوق بەخش و ھاندەریشیان
تیدایە بۆ خەرنگترین زانست و تەکنۆلۆژیای ئادەمیزاد.

دوو وەلامى گرنگ بۆ دوو پرسىارى سەرنج راكیش

پرسىارى یە کەم:

ئەخەر دەلییت: خو قورئانى پیرۆز لەبەر مروؤ نازل بوو، ئەدى بۆچى بە
راشكاوى لە کارە دەراسا کانى شارستانىیى نوئ نادووت، کە بەلاى مروؤقە وە
زۆرخرنگن. . بەلکو تەنھا بە "ھیمایە کى سادە" یان "ئامازەى کى پەنھان و ناسك"
یان "بیدارى یە کى لاواز" بەسەریان دە کات؟

وەلام:

کاره دهراساکانی شارستانی مړوځ به لای قورئانه وه شایانی له وه زیاتر نین. چونکه ئه رکى سهره کیى قورئانی پړوژ بریتى په له وهى کاروبار و که مالأتى "بازنهى پهره درخاریتى" و کارمندی و ئه رك و حالته کانی "بازنهى به ندایه تى" فیړى خړوى مړوځ بکات.

له بهر ئه وه، ماف و به شى کاره دهراساکانى مړوځ له و دوو بازنه یه دا، جگه له هیمايه کیى لاواز و ئامازه یه کیى پنهان چى تر نى په. دناخهر ئه و کاره دهراسایانه داواى مافى خوږان له: "بازنهى پهره درخاریتى" بکه ن، تنها ماف و به شیكى که میان ده که ویت..

بو نمونه: ئه خهر فرؤ کهى ده ستردى مړوځ^[6] داواله قورئانی پړوژ بکات و بلیت:

= "مافى باس کردن و جیگایه کم له نیوان ئایه ته کاندایه بدهرى" ..

ئه وافرؤ که کانی بازنهى پهره درخاریتى = که زهوى و مانگ و سهرجه م هه ساره خهرؤ که کاند = لیى راده پرن و، به زمانى قورئانی پړوژ وه پیى ده لیى:

= (تو تنها به ئه ندازه ی قه باره که ت ده توانیت جیگای خوت لیړه دا بگریت، نه ک زیاتر).

هه روه ها ئه خهر که شتى بن دهریایى (غواصة) ده ستردى ئاده میزاد بیه ویت له نیوان ئایه ته پړوژه کاندایه جیگایه ک بو خوى پهیدا بکات، ئه و غه وواصه کانی ئه و بازنه یه (که بریتین له خوى زهوى مهله وانی ناو زه ریای هه و و، ئه و ئه سترانه ش که سهر دهریای "اثير" که وتوون) لیى دینه پیش و پیى ده لیى:

= (جیى تو له نیوان ئیمه دا هینده بچو و که وه خته هه ر به چاو نه بیږیت!) هه روه ها ئه خهر "کاره با" به خوى و چرا پر شنگداره کانیه وه، که وه ک ئه ستره وان، بیه ویت پرواته ناو حهره مى ئایه ته کانی قورئانه وه، ئه و چرا کانی ئه و بازنه یه = که بریتین له خور و خه له ستره و ئه ستره کانی رازینه رى ئاسمان = بهر په رچی ده ده نه وه و ده لیى:

= (تۆت تەنھا بە ئەندازەى پرووناكى يەكەى خۆت دەتوانىت لەمخەل ئىمەدا بىيتە ناو باس و لىدوانە كانى قورئانەو!)!

هەروەها ئەمخەر كارە دەراساكانى شارستانىتى، بە زمانى سنعەتە وردە كان، داواى مافى خويان بكەن و جيگايە كيان بويىت لە نيوان ئايەتە كاندا، ئەواتەنھا يەك دانە مېش دەچىت بەمخژياندا، دەلييت:

= بىدەنگ بن! ئيوە تەنانەت بە ئەندازەى يەك دانە باليشم مافى قسەتان نىيە!
چونكە ئەمخەر سەرجمى داهىيان و سنعەتە كانتان، كە بەهوى دەستكەوتى ويستى
هەندە كىيى مروڤەو دۆزراونەتەو، هاودەم لەمخەل هەموو ئامراز و ئاميرە
ورە كانتاندا كۆ بىنەو، هيشتا بە ئەندازەى ناسكىي كۆئەندامە كان و
ورە كاريى سنعەتى جەستەى من سەرسوورپهينەرتەر دەرناچن! ئەواتە ئايەتە
پيروۆزەى خوارەو هەمووتان بى دەنگ دەكات:

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ (الحج: ٧٣).

ئىنجا ئەمخەر ئەو كارە دەراسايانە بۆ "بازنەى بەندايەتى" پروانن و داواى مافى
خويانى لى بكەن، ئەواتە لاميكي وەك ئەمەى خوارەوەى لى وەردمخەرن:
= (پەيوەندىي ئيوە لەمخەل ئىمەدا زۆر كەم و لاوازە. ئيوە ناتوانن بە ئاسانى بىنە
ناو بازنە كەمانەو، چونكە ريبازى ئىمە برىتى يە لەوەى كە:

دنيا ميوانخانەى و، مروڤ بۆ ماوہىە كى كەم بە ميوانى تىاي دا دەمينتەو. لەو
ماوہ كەمەش داخەلى ئەركى زۆرى خراوہتە ئەستۆ و دەبى لەم تەمەنە كورتەدا
سەرجم پىداويستى يە كانى ژيانى هەتاهەتايى ئامادە بكات. لەبەر ئەو، دەبى مروڤ
ئەو شتانە پيش بخت كە لە هەموو شتيكى ترخەنگ تر و پيوست تر..

كەچى روخسارى زۆر بەى ئيوە وا ديتە پيش چاو كە لە ژير پەردەى غەفلەت و
خالتەوخەپى بى هوودەدا بە خوش ويستنى دنيا چنرايىت. وەك بلىي دنيا بەلاتانەو
خانەى مانەو و مەلبەندى نەمرى بىت. لەبەر ئەو، بەشى ئيوە لە ناوہندى

"بازنەى بەندايەتى"دا = كە لەسەر بناغەى رېنمايى حەق و بىر كەردنەو لە ئاسەوارە كانى دواړوژدا بنیات نراو = زۆر زۆر كەمە.

بەلام ئەخەر لەناو ئيوەدايان لە پشتى ئيوەو چەند پيشەسازيكي كارامە و چەند داهينەريكي خاوەن بەهرە و ئىلھام بۆ كراو ھەبن = كە ئەمانەش زۆر كەمن = و كارەكانيان بە بىخەردى و بە مەبەستى سوودخەياندن بە بەندەكانى خوا، ئەنجام بەدن = كە ئەمەش بەندايەتىيەكى بەنرخە = و لەبەر حەوانەو و بەرژەو وەندىي خەلكى و ئامانجى پيشكەوتن و كەمالى ژيانى كۆمەلايەتى ماندوو بىن و بۆ كارەكانيان لى بېرېن، ئەوا ئەم ھيما و رېنمايىيانەى قورئانى پېرۆز = بى ھىچ خومانىك = سەروزيادى ئەو مەروڤە ھەست ناسكانەيە و بەسە بۆ ئەوەى كە رېز لە كارامەيى ئەوان بىت و بۆ تىكوژشان و ماندوو بوون لەو بوارانەدا ھانيان بدات).

پرسیاری دووھەم:

ئەخەر دەلایت: (دواى ئەم لىكۆلینەو ھەيە ھىچ خومانىكم لە دلدا نەما. چونكە بە دلنایىيەو ھەم چەسپا و بە دل تەسدىقى ئەو ھەم كرد كە: قورئانى پېرۆز سەر جەم پيداويستىيە كانى بەختەو ھەريى دنيا و قىامەتى تىدايە، ھەريە كەيان بە خويژەى نرخ و خەرنگىيى خوى. ئەو تەخەلى ھيما و ئاماژە لە قورئانى پېرۆزدا ھەن سەبارەت بە كارە دەراساكانى شارستانىتى نوى. تەنانت سەربارى راستىيە خەرنگە كانى، ئاماژەشى تىدايە بۆ خەلى راستىيى تری جگە لەوانەش. بەلام ئايا بۆچى قورئانى پېرۆز بە راشكاويى تەواو لەو كارە دەراسايانە نادويت، تاكو كافەرە سەرسەختەكان ناچارى تەسدىق و باوەر ھيئان بكات و، دلى ئيمەش دلنيا بىت و بچەويتهو؟)

وەلام:

"ئايين" ئىمتىحانە و، داخوازی و تەكلىفە كانى خواى خەورەيش تاقىكەردنەو، تاكو رۆحيانەتە "بەرز" و "نزمەكان" پيشپر كى بكەن و لە ئەنجامدا لە يەك جيا ببنەو!

بەلى، ھەروەك كانزا بە ئاخىر تاقى دەكریتهو تاكو "ئەلماس" لە "خەلووز" و "زېر" یش لە "خەل" جيا بكړینهو، داخوازی و تەكلىفە كانى خواو ەندیش لەم

خانەى تاقىكر دنەو ەيەى دنىادا، بە ھەمان جۆرن، تاكو ئەم دنىايە بىيىت بە بوارى
تاقىكر دنەو ە و مەيدانى پيشپر كى بۆ ئەو ەى خەو ە ەرخ ران بە ھاكانى
كانگاي **فيطرەتى** مروڧ لە كانزا بى نر خە كان جيا بكرىنەو ە!

جا مادەم قورئانى پىروڧ لەم خانەى تاقى كر دنەو ەيەى دنىادا لە شيو ەى
ئىمتىحاندا بۆ مروڧ نازل بوو ە، تاكو لەم مەيدانى پيشپر كى يەدا خو ى
پى بگەيە نيىت، ئەوا دە بى تەنھا بە ئاماژە كردن لەو كاروبار ە غەيبى يانەى دنيا
بدويىت كە لە پاشەر ۆژدا بە ئاشكرا بۆ ھەموان دەر دە كەون. . دەر خايە كيش بۆ
عەقل دە كاتەو ە كە بە ئەندازەى چەسپاندنى بەلگە كانى بىيىت. .

دەناخەر قورئانى پىروڧ ئەو شتانەى بى پەردە و راستەو خو باس بكر دايە، ئەوا
"حىكمەتى تە كليف" نەدەما و، ئەو شتانەش دەبوون بە ئاسايى و بەديھى، وەك
ئەو ەى بە ئاشكرا لە ئاسماندا بە ئەستىرە كان "لا إله إلا الله" بنووسرايە!
چونكە ئەو كاتە خەلكى، بيانويستايە و نەيانويستايە، ناچار دەبوون تەسدىقى
بكەن! ديارە ئەو كاتەش ھىچ پيشپر كى و تاقى كر دنەو ەيەك و ئىنجا ھىچ
ليك جيا كر دنەو ەيەك لە خۆر ىدا نەدەبوو، پاشان ئەو رۆخە نرمانەى كە چەشنى
خەلۋوزن، لە رۆحيانەتە بەنر خە ئەلماس ئاساكان جيا نەدە كر انەو ە^[7]!

بە پوختى:

قورئانى پىروڧ دانايە، ھەموو شتىك پلە و پايەى خو ى بۆ دادەنيىت و، لە پيش
سى سەد و پەنجا سال و لە پشتى پەردەى غەيبەو ە ئەو بەروبوومانەى پيشكەوتنى
شارستانىيى مروڧى = كە بە تاريكايى ئايندە دا پوشرابوون = زۆر باشتەر و پروون تر
بينو ە لەو ەى كە ئىستا خو مان دەيانىنين. كەواتە قورئانى پىروڧ خو فتارى
كەسيكە كە لە يەك كاتدا سەر جەم زەمانە كان و كاروبار و شتانى ناويشيان
پىكەو ە دەبىيىت.

ئەمە برىسكانەو ەى ئىعجازى قورئان بوو، كە بە پرووى موعجىزاتى
يىغەمبەر انەو ە دەرەو شايەو ە.

اللهم فَهَمَّنَا أَسْرَارَ الْقُرْآنِ وَوَفَّقَنَا لخدمته في كل آن وزمان.
(سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ).

(رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا).

اللهم صلّ وسلّم وبارك وكرّم على سيدنا ومولانا محمد، عبدك
ونبيك ورسولك النبي الأمي وعلى آله وأصحابه وأزواجه
 وذرياته، وعلى النبيين والمرسلين والملائكة المقربين والأولياء
 والصالحين، أفضل صلاة وأزكى سلام وأمنى بركات، بعدد سور
 القرآن وآياته وحروفه وكلماته ومعانيه وإشاراته ورموزه ودلالاته،
 واغفر لنا وارحمنا والطف بنا يا إلهنا يا خالقنا بكل صلاة منها،
 برحمتك يا أرحم الراحمين.
 والحمد لله رب العالمين.
 آمين.

[1] مه به سته يه كه م سائی جهنگی جیهانی یه كه مه. (وه رخپړ)

[2] هم پرسته یه ئاماژه ده كات بو ئه وهی كه ئه شته ی جیهانی ئیسلامی به كوت و زنجیری خوی به سته وه و دیلی
 كردن، بریتی یه له شه مه نده فەر كه به هویه وه كافران به سهر موسلمانان دا سهر كه وتن. (دانه ر)*

* مه به سته دانهر ئه و كار ه ساته یه كه له جهنگی یه كه می جیهانی دا كافران به سهر موسلمانانیا ن دا هیئا. (وه رخپړ)

[3] پرسته ی: (يَكَاذُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ) ئه و هیما یه پروون ده كاته وه. (دانه ر)

[4] یه كیك له ته فسیره كان ده لیت: ئه خهر خوای خه و ره نه یفه ر موایه: (سَلاماً) ئه و ا ساردیی ئلخره كه حه زره تی
 ئیبراهیمی ده سووتاند! (دانه ر)

[5] ته نانه ت ههر سی و سی و ته و سی و سی مه كتووب و سی و یه ك بریسكه و سیاز ده تیشكه كان، په یژه یه کی
 سه دو بیست پلیكانه یی پیک ده هیئن بو ئه و به رزبو و نه وه یه. (دانه ر)

[6] له م باز نه و باسه جیددی یه دا قه لهم - بی ویستی خوم - به ره و ئه م خفت خو نیانه ملی نا و، منیش وازم لی هیئا.
 هیوادارم نیانیی ئه م شیوازه جیددییه تی بابه ته كه نه شیویتی. (دانه ر)

[7] ئه و كاته ئه بو و جه هلی له عنه تی و ئه بو و به كری صیددیق - خوای لی رازی بیت - له یه ك ئاست دا دهر ده كه وتن
 و ته كلیف له خورئ دا نه ده ما. (دانه ر)